

Ali je mogoče, da si želi le osem delavcev strojnih oddelkov pridobiti polkvalifikacijo?

V septembrski številki našega glasila je bil objavljen razpis izobraževanja ob delu za pridobitev splošno priznane (verificirane) polkvalifikacije za poklic LESAR — POSLUŽEVALEC STROJEV IN NAPRAV. V razpisu je bil objavljen učni program, potek izobraževanja, rok za zbiranje prijav in vpisni pogoji. Ti pogoji niso bili težki; zahtevala se ni niti končana osemletka, ampak le dobre tri mesece delovnih izkušenj in povprečni delovni uspehi.

Kljub temu, da smo se na sestanku z mojstri strojnih oddelkov dogovorili o tem, kako naj skušajo svoje sodelavce spodbuditi, da bi se vključili v razpisano obliko izobraževanja ob delu, smo do zaključka razpisnega roka prejeli le 8 prijav.

Če ste prezrli razpis v prejšnji številki, prosimo, da ga ponovno pogledajo vodje tozdov, vodje poslovnih enot in proizvodnih oddelkov in seveda vsi delavci v strojnih oddelkih.

V zadnji številki glasila smo lahko tudi brali, da se je v naši delovni organizaciji v zadnjih petih letih močno zmanjšal delež polkvalificiranih delavcev, da pa se je delež nekvalificiranih celo povečal. To je zelo zaskrbljujoče, kajti razvoj in delovni uspehi delovne organizacije so vedno bolj odvisni od znanja in delovne usposobljenosti vseh zaposlenih delavcev. Poleg tega, da spoznamo gradiva in delovne postopke (kar je osnovno), je posebej pomembno, da se naučimo varno delati; da pridobimo osnovna znanja s področja organizacije dela, ekonomike, samoupravljanja in da si dvigujemo raven splošne razgledanosti. Saj je enako pomembno, da znamo pridno delati, kot da znamo dobro gospodariti. Naši samoupravni organi se tega zavedajo, zato so omogočili brezplačno usposabljanje za polkvalifikacijo vsem, ki bi to želeli.

Zavedamo se, da je izobraževanje ob delu naporno, ker je treba žrtvovati svoj prosti čas in se čemu odreči, vendar program ni tako obsežen, saj ga je le za približno 25 dni, kar pomeni, da se ga lahko zaključijo v dveh do štirih mesecih, odvisno

od tega, kako bi teh 25 dni v času razporedili. Osnovni napotki, ki bi jih v tem izobraževanju dobili, bi prav gotovo doprinesli k dvigu proizvodnje, izboljšanju kvalitete izdelkov, zmanjšanju proizvodnih stroškov, zmanjšanju števila poškodb pri delu, kar bi se posredno poznalo tudi pri osebnih dohodkih.

Učni program je sestavljen tako, da se predelana snov v celoti upošteva pri nadaljnjem šolanju. Po uspešno zaključnem izobraževanju za polkvalifikacijo imajo delavci namreč možnost nadaljevati izobraževanje za specializirane lesarske poklice in nato za poklice kvalificiranih lesarskih delavcev.

Razpis iz prejšnje številke podaljšujemo do 15. novembra 1979. Svetujemo vam, da ga ponovno preberete, razmislite in se prijavite tov. Kukanjevi v kadrovski službi, kjer dobite lahko tudi vse podrobnejše informacije.

Alojz ŠVIGELJ

Ob 1. novembru — Dnevu mrtvih

Na dan mrtvih se vsakokrat spomnimo svojih dragih, ki so že odšli, nehoti pa pomislimo, tudi na svoje bližnje, posebno na starejše, navsezadnje tudi nase: Kako bo, ko se bo pot za vedno končala? Marsikdo se poslavlja postopoma in dolgo, marsikdo pa se utrne v hipu, zagori kot iskra in zbledi v nič.

Včeraj je še delala ali delal z nami, stal za strojem, delal za pisalno mizo, se smejal, vozil domov. Danes ga ni več, sedež v avtobusu je zasedel drugi. A vendar nekaj ostane za vsakim človekom — preve čkruto bi bilo, da bi se popolnoma izničil. Ostane tisto, kar je človek v življenju naredil, pomagal, morda samo rekel za sočloveka. Delo je tudi tisto, po čemer se bodo spominjali nas.

Vsak odhod, vsaka smrt je lažja, če vemo, da bomo srečevali tega človeka še dolgo, leta in desetletja, v njegovem delu.

K skupnemu uspehu pa je prav gotovo pripomogel vsakdo, vsak človek v ogromnem mozaiku, zato je vsak vreden ob 1. novembru skromnega spomina in drobne svečke.

Kulturne prireditve v novembru

V okviru praznovanja 75-letnice STOL bo november mesec mesec kulturnih prireditev, ki se bodo vrstile v naši dvorani po naslednjem vrstnem redu:

V soboto, dne 3. XI. ob 19. uri, bo naša dramska skupina postavila na oder veseloigro, ki jo je napisal Anton Tomaž Linhart Županova Micka. To je prva slovenska igra. Da bi pa bila predstava čim bolj pestra, sodeluje folklorna skupina »Kamniška Bistrica«.

V petek, dne 9. XI. ob 19 uri, gostujejo igralci Prosvetnega društva Motnik, med katerimi je precej naših sodelavcev, z Borovo dramo iz NOB »Raztrganci«.

Obe predstavi spadata tudi v okvir občinske revije dramskih skupin, ki je organizirana ob 75-letnici Kamnika.

V soboto, 17. XI. ob 19. uri, bo tradicionalna prireditev »Glas mladih« v organizaciji mladinske organizacije Stola.

V nedeljo, 18. XI. ob 17. uri, pa bo gostovalo Mestno gledališče Ljubljana z Golarjevo veseloigro »Vdova Rošlinka«.

Slovesna zaključna proslava praznovanja bo v soboto, 24. novembra ob 10. uri.

Odbor

Izhodišča za planiranje ekonomskih odnosov s tujino za prihodnje leto

Bistvena značilnost sistema planiranja in uresničevanja ekonomskih odnosov s tujino je, da usklajeni plani članic SISEOT (samoupr. int. skup. za ekonom. odn. s tujino) predstavljajo osnovo za poslovanje s tujino v letu 1980.

Člani SISEOT planirajo in usklajujejo naslednje elemente planov s tujino:

- elemente materialnih tokov, ki zajemajo izvoz in uvoz blaga in storitev;
- elemente finančno-deviznih tokov ekonomskih odnosov s tujino, ki zajemajo devizni priliv od izvoza blaga in storitev ter devizni odliv od uvoza blaga in storitev;

- elemente kapitalnih transakcij, ki zajemajo blagovne, finančne in komercialne kredite, naložbe in nova vlaganja v tujini oziroma tuja vlaganja pri nas.

Za potrebe prihodnjega leta (l. 1980) je bilo v smislu že sprejetega samoupravnega sporazuma o temeljnih planov izvedeno dopolnilno zbiranje podatkov o planih tozdov, in sicer:

- podatki o realizaciji planov ekonomskih odnosov s tujino v letu 1978;

- podatki o ocenjeni realizaciji planov ekonomskih odnosov s tujino v letu 1979;

- potrditev ali korekcija planov ekonomskih odnosov s tujino za leto 1980.

Ti podatki predstavljajo osnovo za postopek usklajevanja planov na vseh nivojih. Enote in SISEOT kot celota bodo morali pripraviti posebne in skupne kriterije in postavke za usklajevanje ter faze in roke usklajevanja planov. V usklajevalni postopek bodo vključeni le plani tistih tozdov, ki so člani SISEOT in ki so že podpisali Samoupravni sporazum o temeljnih planov ekonomskih odnosov s tujino do leta 1980. V primeru, da tozd ne bodo izpolnile navedenih pogojev, v letu 1980 ne bodo mogle uvažati in plačevati v tujino.

Noben tozd ne more računati z večjim obsegom uvoza, če ta ni pokrit z večjim izvozom, kot ga je imela v predhodnem obdobju. Položaj tozda se torej opredeljuje na osnovi izvoza ter realizacije prilivov in odlivov v letu 1978 in letu 1979 in glede na devizno-bilančni in odplačilno-bilančni položaj republike Slovenije v letu 1980.

Uvoz opreme in zadolževanje v tujini tozd praviloma planira na osnovi lastne devizne odplačilne sposobnosti (ustvarjene in združene devize). Za usklajevalni postopek bo nujno potrebno izdelati kriterije, ki bi v osnovi izhajali iz pravice do ustvarjenih deviz, kar bi pomenilo, da bi imeli tisti del uvoza, ki ga tozdi pokrivajo z lastnim izvozom v usklajevalnem postopku prioriteten tretman.

Enote bodo v sodelovanju z ustreznimi splošnimi združenji za usklajevalni postopek sprejele tudi potrebne kriterije, ki bodo upoštevali specifičnosti posamezne enote kot npr.: uporaba domačih surovin itd.

V času do konca l. 1979 bo potrebno zagotoviti knjigovodsko evidenco izvoza in uvoza ter deviznih transakcij na nivoju TOZD (baza podatkov v TOZD).

Pri odstopanju od planiranega izvoza in uvoza ter priliva in odliva deviz je možno naslednje:

- če realizirajo tozdi večji izvoz ter priliv od planiranega, lahko ta v celoti služi tozdu za lastne potrebe, združevanje deviz za skupne namene ali zagotavljanju izpolnjevanja obvez izvoza vnaprej;

- če realizirajo tozdi manjši izvoz ter devizni priliv od planiranega, se jim v enakem znesku zmanjša uvoz ter devizni odliv v primerjavi s planiranim odlivom.

Večji uvoz nad planiranim je možen samo v okviru povečanega izvoza.

IZHODIŠČA ZA DEVIZNI SISTEM V LETU 1980

Devizna politika je del skupne ekonomske politike in se uresničuje v okviru enotnega deviznega sistema na enotnem jugoslovanskem trgu. Plačilno-bilančno ravnotežje se uveljavlja s samoupravnim sporazumevanjem in odgovornostjo osnovnih nosilcev ekonomskih odnosov s tujino z instrumenti deviznega režima. Devize, ki so jih temeljne organizacije združenega dela ustvarile s samostojnim opravljanjem poslov, pripadajo tem organizacijam. Devize, ki so bile ustvarjene z združevanjem dela in sredstev, pripadajo tistim temeljnim organizacijam, ki so pri tem sodelovale z vzajemnim proizvodnim, finančnim in drugim gospodarskim sodelovanjem.

Temeljne organizacije združenega dela, ki ustvarjajo devize z izvozom blaga in storitev, pri proizvodnji katerih so v raznih oblikah trajneje sodelovale tudi druge organizacije združenega dela, morajo s temi organizacijami skleniti samoupravne sporazume o njihovem deležu pri devizah v sorazmerju s tem, koliko so njihovi delavci k njim prispevali.

Udeleženci srečanja delavske solidarnosti so imeli ob zaključku bivanja v našem kraju pogostitev na vrtu za Stolovo restavracijo. Med prijetnim pogovorom se je oglašala tudi glasba. Plesalci v narodnih nošah so veselo zaplesali in dali srečanju še slovesnejši poudarek.

Nadalje je treba uresničiti načelo, da temeljne in druge organizacije združenega dela ter druge družbeno-pravne osebe lahko na podlagi samoupravnih sporazumov o združevanju dela in sredstev združujejo devize za uresničevanje skupnih razvojnih programov, ustvarjanje skupnega prihodka in za opravljanje storitev, s katerimi prispevajo k večjemu deviznemu prilivu.

Lahko zaključimo, da je planiranje in uresničevanje planov ekonomskih odnosov s tujino sestavni del deviznega sistema in njegovih subjektov, ne pa stvar kvantitativnih restrikcij pri uvozu in izvozu posameznih proizvodov.

Janez Kanc

OBVESTILO

KS OO ZSMS Stol Kamnik naproša vse sodelavce, ki imajo doma kakšno fotografijo s priveditve Pokaži kaj znaš ali Glas mladim, da to posodijo. Potrebovali jim bomo za razstavo, ki jo nameravamo organizirati ob letošnji tovrstni priveditvi. Fotografije bomo po razstavi vrnili. Odajte jih Pestotnik Francu — splošni sekretor, do 9. novembra 1979.

Upajmo, da se boste odzvali našemu vabilu in nam s tem pripomogli pri realizaciji naše razstave.

KS OO ZSMS Stol
Kamnik

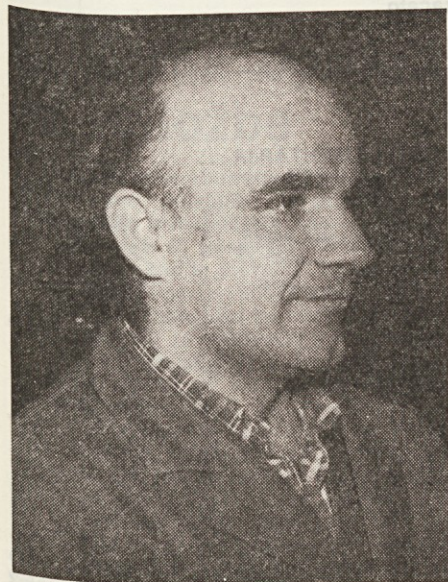

Kako ocenjujejo zadnje volitve predsedniki izvršilnih odborov sindikata

Premalo pozitivnih glasov

Dvajsetega septembra smo se v Stolu na referendumu odločali o sprejemu samoupravnih aktov, ki sta nam jih v javno razpravo in sprejem predložila delavski svet SOZD Uniles in delavski svet naše delovne organizacije. Ti akti so samoupravni sporazum o združitvi v sestavljeno organizacijo združenega dela Uniles, statut Unilesa in samoupravni sporazum o temeljih plana SOZD Uniles za obdobje 1976—1980 in odločitev, ali se delovna organizacija Hoja iz Ljubljane vključi v SOZD Uniles. Volili smo tudi delegate v delavski svet in delavsko kontrolo Unilesa, Delavski svet Stola je predlagal še dopolnitev samoupravnega sporazuma o združitvi v delovno organizacijo Stol.

Volitve so potekale v vseh tozdih in v delovni skupnosti skupnih služb. Izid glasovanj ni dosegel tiste višine kot pri prejšnjih volitvah. Odstotek za Stol je za vse sporazume med petdeset in šestdeset. Iz številki ni mogoče vsega razbrati, zato smo povpraševali predsednike izvršilnih odborov sindikata, ki so tudi po svoji dolžnosti našim delavcem razlagali sporazume, kako ocenjujejo omenjene volitve. Ugotovitve so si v marsičem enake:

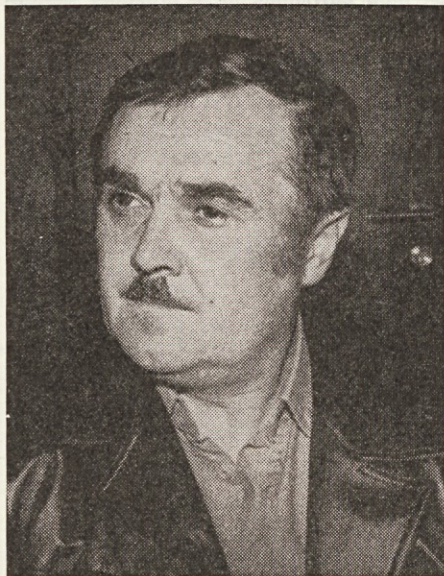
GRADIŠEK FRANC — tozd Sedežno pohištvo

Negativni vpliv pri volitvah so imeli prezgodaj organizirani zbori delavcev. Bili so pred dopustom, volitve pa so bile šele dva meseca po njem. Obrazložitev samoupravnih sporazumov na oglasnih deskah tudi ni imela popolnega učinka, ker je marsikaj tako napisano, da preprosto delavec ne razume ali pa je zanj predolgo. Naše Glasilo in Informator ljudje berejo. To se vidi po tem, ker oba odnašajo domov.

V informacijah je bilo premalo poudarjeno, kakšne koristi bomo imeli Stolovci od združitve v Uniles. Veliko jih je reklo, da Uniles obstaja že več let, od njega pa

ni nič. Zakaj bi torej plačevali za to organizacijo, ko je denar domači delovni organizaciji prepotreben. Obrazložene so bile tudi koristi, ki jih bo imel Stol od teh sporazumov, vendar je ljudi težko prepričati.

Slabši rezultat na volitvah so napravili tudi osebni dohodki, ki v septembru niso bili dobri. Življenjski stroški so vsak dan večji, osebni dohodki pa jim ne sledijo.

PAVLIČ ALOJZ — tozd Ploskovno pohištvo

Pri volitvah se pokaže tisto, kar se drugje ne more. Res je, da je bil pri nas odstotek »ZA« najmanjši, pod petdeset odstotkov. Na zborih je bilo premalo jasno obrazloženo, kako nam bo koristilo sodelovanje z Unilesom, ko do sedaj od tega veliko ni bilo.

Tudi osebni dohodki, s katerimi delavci niso zadovoljni, so pripomogli k negativnemu glasovanju.

Pri nas in vseh Stolovih tozdih se je sindikat premalo vključil v razlaganje novih sporazumov. Tudi drugi so bili premalo aktivni. Organizacija Zveze komunistov pa mojstri in ostali. V tozdih in skupnih službah. Dokler ne bo dobrega sodelovanja vseh, pa naj bodo ti na »nižjih« ali »visokih« delovnih mestih, toliko časa marsikaj delavec ne bo prepričan v nujnost pravilnega odločanja in tudi kritiziranja, če je to potrebno.

PERČIČ ANDREJ — tozd Kovinsko in oblažinjeno pohištvo

Možnost za obveščeno je bila v našem tozdu dobra. Vendar so se nekateri bolj posvetili sporazumom. Zanimali so se predvsem za sporazum, ki se je našel na našo delovno organizacijo, bolj neodločeni pa so bili glede pristopanja

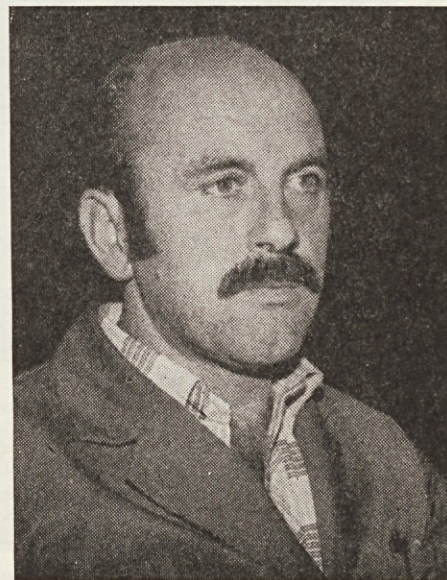
v Uniles, saj so bili na tem področju doslej zabeleženi skromni rezultati.

Ker so bili zbori delavcev že časovno odmaknjeni, je tov. Bavčar dva dni pred volitvami sklical vse mojstre, z namenom, da morebitne nejasnosti posameznikom ponovno razložijo. Prisoten je bil tudi vodja tozda ing. Smolnikar.

Ne vem, če so poverjeniki v sindikalnih skupinah opravili svoje dolžnosti. Ljudi je potrebno tako informirati, da začutijo, kaj je zanje in za vse nas potrebno.

JAGODIČ VINKO — tozd Sloga Moste

Nizek odstotek pozitivnih glasovanj za delovanje v okviru Unilesa je gotovo v dejstvu, da do sedaj od Unilesa veliko ni bilo in ljudje težko verjamejo, da bo v bodoče kaj boljše. So pa tudi delavci, ki se v te probleme nočejo poglobiti ali pa jih sploh ne zanimajo. Priznati moramo, da bi morali pri razlagi sporazumov narediti več. Tudi sindikat in vsi drugi. Ne mislim samo proizvodne delavce. Vse. Ko bo delavec res začel verjeti, da ima od odločanja koristi, takrat bo tudi volil.

(Nadaljevanje na 4. strani)

(Nadaljevanje s 3. strani)

Mislím, da osebni dohodki pri volitvah nimajo vpliva na izid. Vsaj pri nas ne.

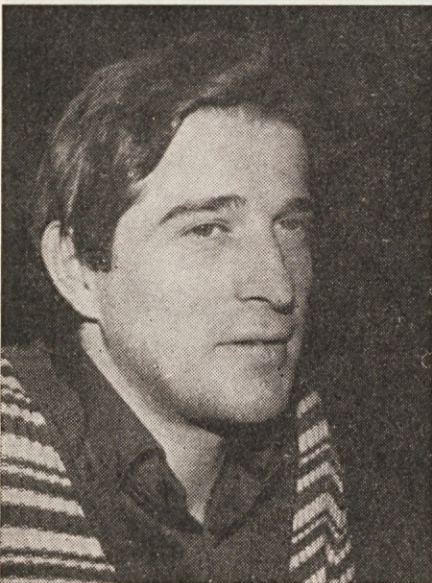
Pri napisanih informacijah bi morali pripomniti, da naj bi bile bolj na kratko podane in bolj preprosto, tako da bi tudi nekvalificirani delavec vedel, za kaj gre. Za poglobljanje v dolge razlage res ni časa.

MARIN ANDREJ — tozd Tehnične storitve

Samoupravni sporazumi, za katere smo volili, govore o stanju, ki šele pride, delavca pa zaenkrat najbolj zanima, kako je. Volitve so bile nekaj dni po prejemu osebnih dohodkov in delavci so bili nerazpoloženi tudi zaradi tega. Premalo je bilo tudi storjenega o prikazu koristnosti v združitvi v Uniles. Ljudem je potrebno te stvari še bolj preprosto in na kratko obrazložiti, pa naj gre za povedano ali napisano informacijo. Ni dovolj, da delavec le preleti napisane sporazume na oglasni deski, v jedro pa ne seže.

Odmaknjenost javnih razprav je tudi opravila svoje, saj smo o omenjenih sporazumih govorili že pred dopustom. V bo-

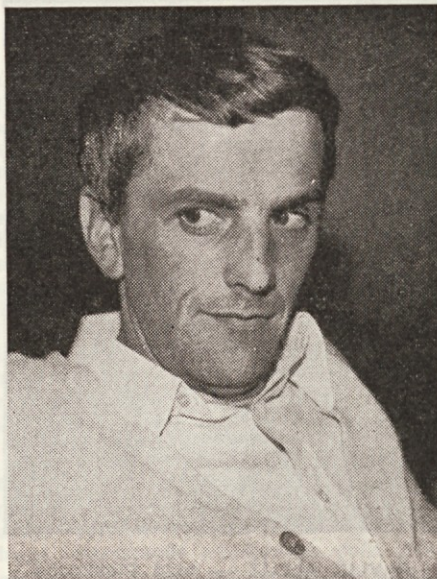

doče moramo skupni organizaciji pri delavčevem odločanju vsekakor posvetiti večjo skrb.

ŠTEBE MAKS, ml. — tozd Restavracija

V tozdu-8 smo pravočasno prejeli informacije o sprejemanju sporazumov, vendar so se nekateri delavci premalo zanimali za vsebino. Nekateri si tudi niso vzeli časa, da bi to preštudirali. Zato so spraševali sodelavce, kaj oni mislijo o tem in so se tudi tako odločali. Vendar to ni pravilno. Vsak bi se moral sam poglobiti v sporazume pred volitvami in se vedno po svoji zavesti odločati.

Trenutno je v Restavraciji premalo delavcev in smo ostali preobremenjeni. To pri ljudeh povzroča slabo voljo in je brez dvoma vplivalo tudi na volitve. Kljub vsemu pa je bil odstotek glasov ZA med najvišjimi, in je presegel šestdeset odstotkov.

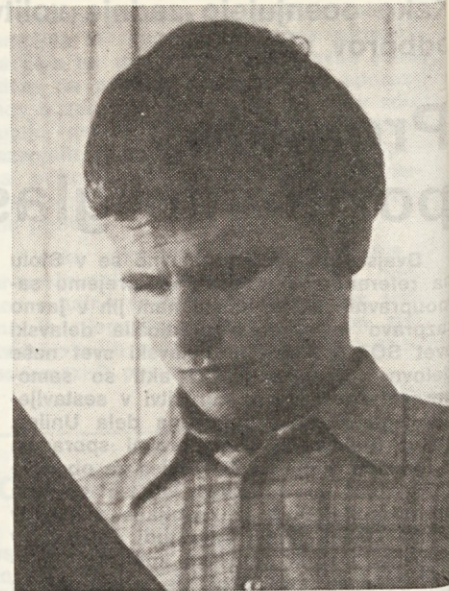
OKORN JOŽE — tozd Prodaja

Naš tozd je sestavljen iz delavcev, ki delamo na slovenskem področju in v drugih republikah. Za Duplico in Ljubljano se lahko reče, da smo bili dovolj dobro informirani o vsebini in koristnosti sporazumov. Na javni razpravi je tov. Vavpotič zelo dobro obrazložil namen in potrebo volitev in mislim, da smo vsi vedeli za kaj gre. Večji problem je bil pri naših sodelavcih, ki delajo po Interierih v drugih republikah. Ti so prejeli vsa gradiva v slovenščini in jih niso dobro razumeli. Dan pred volitvami so me klicali iz Skopja in spraševali, zakaj pri novih sporazumih gre. Obrazložil sem jim. Kljub temu pa je bilo veliko glasovnic z Interierov iz drugih republik neveljavnih.

Javne razprave so bile organizirane pre zgodaj, neugodno klimo pri glasovanju pa so povzročili tudi osebni dohodki.

ŠKRLEP FELIKS — skupne službe

Pri nas smo se aktivno vključili v javno razpravo o sprejemanju predlaganih sporazumov. Sodelavci skupnih služb so se za predlagane osnutke zanimali in na skupnem sestanku tudi postavili vprašanja o Unilesu. Tov. Topolovec je pri tem

povedal, da smo imeli že dosedaj pri nabavi materialov ugodnosti, ker je delovna organizacija Stol članica SOZD Uniles, v bodoče pa se bo to odražalo tudi na drugih področjih. Osebni dohodki na rezultate volitev pri nas niso vplivali. Odstotek pozitivnih glasov je bil največji v skupnih službah in mislim, da je tako prav. Vendar se vsega z glasovanjem ne da doseči. V bodoče bo potrebno veliko prizadevnosti vseh, nas in drugih članic Unilesa, da bomo načrtovano dosegli in tako uresničevali tisto, kar je sedaj šele začeto.

Ciril Sivec

BREZ KOMENTARJA ...

Poročilo o združevanju sredstev v sklade skupnih rezerv

Združevanje sredstev v sklade skupnih rezerv ureja republiški zakon o skladih skupnih rezerv. Zakon določa pomen združevanja, način in pogoje za uporabo združenih sredstev ter način obračuna, po katerem tozdi obračunavajo oziroma združujejo sredstva po zaključnem računu. Osnovni namen združevanja je v tem, da je tozdu zagotovljena finančna pomoč, če zaide v izjemne gospodarske težave, oziroma posluje z izgubo.

Sredstva se združujejo v republiški in občinski sklad skupnih rezerv. Združevanje v občinski sklad skupnih rezerv bo podrobneje opredelil samoupravni sporazum o združevanju sredstev v sklad skupnih rezerv občine Kamnik, katerega osnutek je v teh dneh v razpravi in bo predvidoma sprejet v oktobru 1979. Osnutek samoupravnega sporazuma povzema v glavnem določila zakona, razen določil, ki zadevajo način vračila združenih sredstev po ZR 1970 do 1974, poleg tega je v predlogu zvišana stopnja z doseganji 2% na 3% od čistega dohodka, ki ga toz po ZR nameni za sklade.

Stanje združenih sredstev izločenih v sklad skupnih rezerv občine Kamnik po ZR 1970—1974 znaša 6.240.515,40 din, od tega DO Stol 1.271.861,95 din, t. j. 20%.

Ta sredstva se po Dogovoru o načinu in rokih zagotovitve sredstev za kritje udeležbe občine Kamnik pri financiranju gradnje čistilne naprave za Domžale in Kamnik, ter načinu in rokih za vračilo prejetih posojil in odloženih vlog OZD št. 020-46/75-1/1 z dne 30. 3. 1978, vračajo tozdom po preteku 9 let.

V osnutku obstaja varianta, da se gornja sredstva tozdom sploh ne vračajo. Izvršilni odbor naše delovne organizacije take variante ne podpira, pač pa podpira stališče, da se sredstva vračajo ne sicer po preteku 9 let pač pa 5 letih. Izvršilni odbor je v svojih razpravah izrazil tudi pripombo, da delavci v temeljnih organizacijah v bodoče združujejo sredstva rezerv v sklad za dobo 5 let in ne 6, kot je to tudi predvideno v osnutku Samoupravnega sporazuma.

Skupno stanje združenih sredstev v skladu skupnih rezerv občine Kamnik, t. j. po ZR za leto 1978 znaša 18.574.494,05, od tega je DO Stol udeležen z zneskom v višini 4.551.856,90 din, kar pomeni 25% celotne udeležbe v občini. Vsa ta združevanja se financirajo iz sredstev rezerv, enkrat letno pa občinski sklad skupnih rezerv obračuna in nakaže obresti od vloženih sredstev tozdom.

Jožica Šuštar

del nove proizvodnje zagotovi sama organizacija.

Če se usklajevanje nanaša na organizacijo iz istega združenja, potem se vodi postopek v združenju. Če so organizacije, ki naj bi usklajevale investicijsko namero iz iste regije, potem vodi postopek ustrezna medobčinska zbornica, če pa so organizacije, ki usklajujejo investicijsko namero iz SR Slovenije in iz različnih pagon, naj bi usklajevalni postopek tekkel v Gospodarski zbornici SR Slovenije.

Ustrezne strokovne službe splošnega združenja oziroma gospodarska zbornica obvestijo o pobudi vse prizadete organizacije, ki morajo o predlogu razpravljati. Če se sporazumejo na prvem sestanku, je zadeva zaključena. Če se ne sporazumejo, je možno, da se postopek nadaljuje na drugem sestanku, kjer se dodatno argumentirajo posamezna stališča, pritegne še predstavnike raziskovalnih organizacij oziroma zahteva dodatno obrazložitev. V izjemnem primeru pa je možno, da na tretjem sestanku usklajujejo zadevo, če se je od drugega sestanka ugotovilo, da se stališča zbljujejo. Če se ne sporazumejo udeleženci dogovora, potem se obvesti samoupravne organe ustreznih organizacij, bančne institucije in druge družbene dejavnike, iz česar sledi, da postopki usklajevanja nimajo namero arbitriranja — odločanja, temveč zlasti, da se doseže sporazum o najsmotrnejši uporabi investicijskih sredstev. Postopek usklajevanja mora biti zaključen v 3 mesecih.

Prepričani smo lahko, da bodo taki postopki vodili do sporazumov, zato jih je tudi IO DS DO v celoti podprl, s pripombo, da bi bilo potrebno usklajevanje nadaljevati ne samo v okviru regij in republike, temveč na področju celotne Jugoslavije.

Zvezni zakon o evidentiranju investicij ni dal svojih rezultatov predvsem zato, ker je bil državen — administrativen ukrep. Na stopnji samoupravne organiziranosti, v kateri je naša družba, pa lahko pričakujemo, da bo usklajevanje investicijskih namer v splošnih združenjih in gospodarskih zbornicah vendarle dalo boljše rezultate.

Vinko Gobec

Smotrna uporaba sredstev za naložbe

Gospodarska zbornica Slovenije je pripravila teze pravilnika o postopkih za usklajevanje investicijskih namer v splošnih združenjih in gospodarskih zbornicah.

Znano je, da v Sloveniji in Jugoslaviji izvajamo številne investicije za enake proizvodne programe. To pomeni, da imamo vrsto kapacitet za proizvodnjo enakih, istih ali sorodnih proizvodov. Z družbenega stališča gotovo to ni najbolj smotrno, ker uporabljamo sredstva za investicije, čeprav bi ob manjših naložbah v že obstoječih objektih lahko zadovoljili povpraševanje na trgu po določenem blagu. Še posebej je znano, da je lesna industrija tako v Sloveniji kot v Jugoslaviji razdrobljena in da je proizvodnja končnih izdelkov dosti večja, kot jo absorbira domače tržišče. V zadnjem času je čedalje več težav tudi pri plasmaju na zunanje tržišče (neugodne cene).

Pobuda glede postopka za usklajevanje investicijskih namer v splošnih združenjih in gospodarskih zbornicah (medobčinskih in republiških) je v pravem trenutku in prepričani smo, da bo sporazumevanje in dogovarjanje, kot metoda samoupravnega socialističnega sistema v tem primeru dala pozitivne rezultate. Bistvo pri usklajevanju investicijskih namer je v tem, da lahko prične postopek usklajevanja OZD, ko ugotovi, da se za istovrstno proizvodnjo predvidevajo naložbe v več OZD, ali da je naložba take narave, da bi predhodno usklajevanje bilo smotrno glede na oskrbo s surovinami, vpliva na plasmajo proizvodnje itd.

OZD, ki predloži pobudo, jo utemelji z dokumentacijo. Dokumentacija mora prikazati tržni položaj, značilnosti nove proizvodnje, surovinsko osnovo ter kapacitete, ki že obstajajo oziroma navesti, da lahko

Morda se boste spomnili, da smo približno tako fotografijo pred letom dni že objavili. Pa je takih prizorov še vedno dovolj. Ali ni čudno: V delavnici jih ne opazimo, na papirju pa so tako neprijetni?

NNNP '79 — nič nas Ne sme presenetiti

V okviru nadaljnje krepitve obrambno varnostne pripravljenosti v Sloveniji, poglobljanja, podružbljanja odnosov na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite ter široke aktivnosti vseh delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil je bila letos konec septembra izvedena vsesplošna družbena akcija za preverjanje obrambnovarnostne pripravljenosti delovnih ljudi in občanov ter vseh družbenih dejavnikov pod geslom »NIČ NAS NE SME PRESENETITI«. Akcija NNNP je imela zlasti politično-mobilizacijski pomen in je prispevala k nadaljnjemu izpopolnjevanju zasnove splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite in njenemu podružbljanju.

V DO »STOL« Kamnik smo se na zaključek akcije NNNP pripravljali skozi vse leto. Naloge in celotne priprave, ki smo jih izvajali, niso bile za nas nič novega. Vse te naloge že opredeljuje ustava, zakon o združenem delu in statut DO, kakor vrsta drugih dokumentov. V pripravah na zaključek akcije skozi leto smo si prizadevali predvsem, da dosežemo čim večjo množičnost delovnih ljudi, da se vključijo v pripravo in izvedbo nalog na področju SLO in DS.

Za množično osveščanje delavcev obstajajo različne oblike. V naši DO smo se posluževali predvsem naslednjih:

množični sestanki (zbori), sestanki sindikalnih skupin, predavanja, tečajji, praktične vaje in glasilo kolektiva.

Najbolj množična in neposredna oblika osveščanja delavcev za naloge s področja ljudske obrambe in družbene samozaščite v naši DO so bili posveti v okviru sindikalnih skupin. Na teh posvetih so bili delavci seznanjeni z osnovnimi prvimi koncepta splošnega ljudskega odpora. Ravno tako so bili na teh posvetih sezna-

njeni s pripravami na akcijo NNNP, s poudarkom, kakšna je njihova naloga v določeni situaciji.

DPO so v svojih programih začrtale naloge s področja LO in DS. Ravno tako so v raznih oblikah izobraževanja svojega članstva vnesli tematiko SLO. Vse DPO so

izvolile svoje vojne komiteje. V pripravah na akcijo NNNP pa so nastopale koordinirano. Koordinator pa je bil sindikat.

Ob stalnem popolnjevanju enot zaradi odhoda nekaterih smo nove člane enot CZ vključevali v procese izobraževanja, ki jih je organiziral RK Kamnik ali Delavska univerza Kamnik. Pri osveščanju delavcev smo se posluževali našega časopisa »Glasilo«. V letošnjem letu je bilo objavljenih 6 člankov s tematiko LO in DS, obravnavanih z različnih vidikov.

Veliko vlogo so pri usposabljanju enot CZ imele praktične vaje. Čez leto so se ekipe prve pomoči in gasilske desetine udeleževale raznih tekmovanj v okviru občine in izven nje. Imeli smo tudi praktično vajo s KS Duplica. Pred samim zaključkom akcije NNNP pa je štab CZ izvedel poizkusno mobilizacijo enot CZ. Glede na to, da so se pokazale določene slabosti, smo imeli še čas, da smo jih do akcije odpravili.

Eden izmed pogojev za dobro delovanje enot CZ so tudi ustrezna tehnično-materialna sredstva. Zato so samoupravni organi že meseca marca sprejeli srednjeročni program opremljanja in usposabljanja štaba in enot CZ DO STOL. V tem srednjeročnem planu 1980—1985 smo jasno opredelili, kako bomo postopoma opremljali in usposabljali enote. Seveda,

Pa bomo morali v izjemnih primerih stvari prilagoditi situaciji.

Dosti dela je še bilo opravljene na področju azuriranja formacij enot CZ. Pri tem so se in se še pojavljajo določene težave pri koordinaciji s KS, kjer živijo naši delavci. Edino zadovoljivo je bilo to vprašanje rešeno s KS Duplica. Zato bi bilo potrebno na nivoju občin v obliki posvetov to stvar ponovno osvetliti (kdo je lahko kje član CZ in kakšni so kriteriji).

Če ocenjujemo aktivnost mladine in ženske v SLO, lahko rečemo, da je stvar zadovoljiva. Dosti žensk in mladine je vključenih v enote CZ, ravno tako so v štabu CZ in odboru za LO in DS.

Mladi so se usposabljali za SLO tudi v MDB, pa naj si bodo s praktičnim delom ali v okviru idejnopolitičnega izobraževanja, kjer so obravnavali tematiko LO in DS.

Neposredna oblika usposabljanja za LO in DS je tudi aktivnost v društvih. Na Duplici v okviru DO že dolgo časa zelo uspešno deluje strelska družina, ki vključuje veliko število delavcev. Razveseljivo je tudi dejstvo, da je v tej sekciji vse več mladine. Ravno tako imamo zelo razvito športno dejavnost v obliki sekcij, ki vedno trenirajo, tu pa si delavci obvarujejo zdravje in nabirajo moči, ki je v SLO posebno pomemben faktor.

Glede na to, da je še dosti Stolovcev na raznih PD, bo potrebno razmisliti o ustanovitvi sekcije PD. Organizirali smo tudi več pohodov. Žal pa nimamo pregleda, koliko naših delavcev je vključenih v različna društva, kot so: radioamaterji, taborniki, športni klubi, tehnična kultura itd., kajti ravno v teh društvih se praktično usposabljuje člani za delo v SLO.

Prav je, da ob koncu podamo kratek raport, kako je potekal zaključek akcije NNNP.

Ob 6.30 se je sestel štab CZ in obravnaval poročilo o zadnjih pripravah na akcijo.

Ob 7.15 smo lahko slišali alarmni znak, ki nas je obvestil, da je bil v našem kraju potres. Takoj, ko je bilo alarma konec, se je sestel štab CZ in komandirji vodov ter so si ogledali objekte. Po ogledu je bilo ugotovljeno, da je zaradi kratkega stika nastal večji požar na stari upravni zgradbi. Nevarnost požara se je širila na objekt strojnice in žage. Zato je bil takoj dan alarm za požar. V istem času pa so se že zbirali pripadniki enot CZ. Najprej so krenili v akcijo gasilci, ki so v sodelovanju z ekipo PGD Duplica uspešno pogasili ogenj. V akcijo pa so stopile tudi ekipe za red in člani enot narodne zaščite, ki so zavarovali celotno podjetje ter

poškodovane objekte. Tehnična ekipa pa je v poškodovanih objektih izklopila elektriko, zaprla ogrevanje in dovod zraka. Sporočeno je bilo, da se v ruševinah nahaja 6 ranjencev. Zato je ekipa za odstranjevanje ruševin začela odstranjevati ruševine. Istočasno pa je nastopila sanitetna ekipa, ki je nudila ranjencem prvo pomoč in jih kasneje transportirala v zdravstveno postajo.

Potres je hudo prizadel našo restavracijo. Zato so ekipe za odstranjevanje ruševin KS Duplica in DO Stol začele reševati ranjence. Tudi ta objekt je bil zavarovan. Vodstvo restavracije pa je iz skladišča rešilo nekaj posode in hrane ter organiziralo poljsko kuhinjo, kjer so uredili prehrano delavcem.

Ob 9.30 je IS Sob Kamnik razglasil izredno stanje zaradi hujšega potresa 9. stopnje po Rihterjevi lestvici. Zato se je takoj sestel odbor za LO in DS DO Stol in se seznanil z ukrepi. Povečal je varnost objektov. Sindikat je pričel z zbiranjem odevi in prikolic. Organizirana je bila krvo-

dajalska akcija, KS OO ZSMS Stol pa je ustanovil mladinsko brigado, ki je odšla odstranjevat ruševine k OŠ Duplica.

Vsi delavci so bili preko vodij PE, razglasne postaje in izredne številke In-formatorja obveščeni o nastali situaciji.

Ob 13. uri si je poškodovane objekte ogledala strokovna komisija in ugotovila, kateri objekti so za rušenje in kateri objekti še ostanejo.

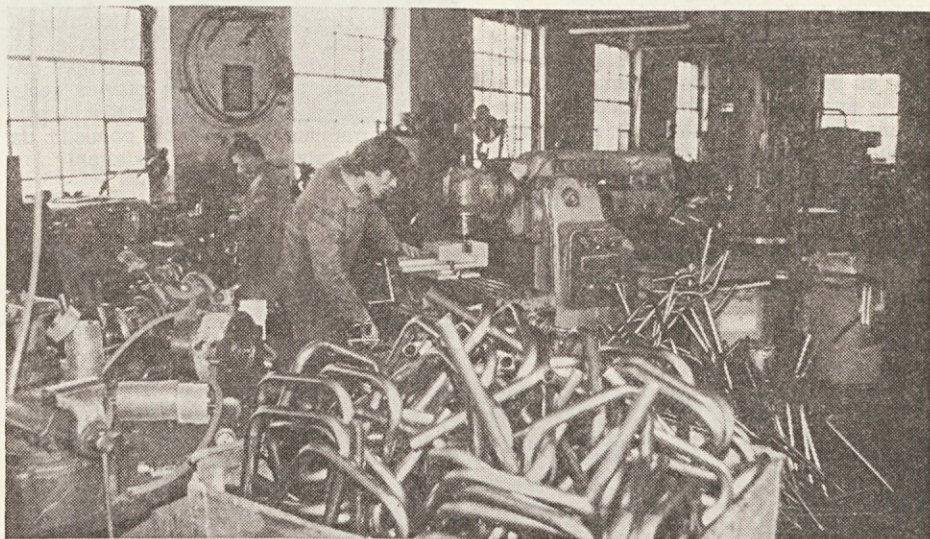
Ob 13.45 je bil sklican zbor vseh pripadnikov enot CZ. Na zboru jih je predsednik odbora za LO in DS Vinko Gobec seznanil z uspehom akcije in s tem zaključil akcije.

Ob koncu lahko ugotovimo, da so bile celotne priprave in izvedba akcije NNNP velika kadrovska in organizacijska krepitev SLO in DS.

Vse napake, ki so se pojavljale, pa so za vse nas pravočasen alarm, da le-te odstranimo.

NIČ NAS NI PRESENETILO — NIČ NAS NE MORE PRESENETITI!

Franc PESTOTNIK

Med najbolj zastarela in zatrpna delovna mesta spada kovinski oddelek, ki opravlja strojno vzdrževanje v Stolu. Popravila so vseh vrst in terjajo večkrat tudi veliko prostora, za popravilo pokvarjenega stroja ali naprave pa je čas skoraj vedno določen. Zato je delo v kovinskem oddelku težavno in terja vso iznajdljivost tamkajšnjih delavcev.

TOZD 3 na sindikalnem izletu

Kakor vsako leto smo tudi letos organizirali sindikalni izlet. Pobudo za kraj izleta nam je dal tov. Bavčar.

V soboto, dne 6. 10., smo se zbrali pred tovarno Stol. Jutro ni bilo nič kaj prijazno, vendar je pogum obveljal. Odpeljali smo se proti Škofji Loki, ustavili smo se pred Gorenjsko predilnico, kjer je bila možna nabava volne in blaga. Od tam smo se odpeljali v vas Senica pri Medvodah, v prijazno gostišče »Vigred« in k še bolj prijaznemu kuharju, ki nam je pripravil izdaten zajtrk. Pečenica, zelje in žganci so nam dali moč za tri ure hoda, ki so bile pred nami. Spotoma smo si ogledali muzej, grad Goričane, v njem je bila 1934. leta partijska konferenca. Konferenca se je tudi udeležil tov. Tito. Med okupacijo 1941—1945 je bila nemško zbirno koncentracijsko taborišče. V prostorih smo si ogledali pohišt-

vo in notranjo opremo iz Daljnega vzhoda, katerega je poklonila muzeju gospa Škuškova. Vsi razpoloženi kljub kapljam dežja smo se odpravili proti Govejku. Med potjo smo si nabrali kostanj in gobe. Ustavili smo se na Osovniku pri kmetu, ki se ukvarja s kmečkim turizmom. Podprli smo se z dobro kapljico in domačim kruhom. Nato smo nadaljevali pot proti Obrtniškiemu domu na Govejku, kjer nas je čakalo dobro kosilo. Čeprav smo bili od napa in mokre poti utrujeni, nismo obsedeli. Ob glasbi smo se urno zavrteli. Srečolov, ki smo ga pripravili, nam je prinesel veliko smeha, nato smo se pomerili še v vlečenju vrvi. Seveda so zmagali — krepkejši. Poražence smo pa obdarili z dodatno močno kalorično prehrano.

V poznih nočnih urah smo se s pesmijo odpravili v dolino, kjer nas je čakal avtobus. Preden smo se razšli, smo sklenili, da si prihodnje leto organiziramo podoben izlet v naravo.

Marija Špehonja
Zofka Jegovnik
Zinka Kopic

»Fantje, kdo nas bo pa našel v tej temi? Pa tudi, če nas najdejo, saj nas ne sme nič presenetiti!«

O železniški nesreči na Duplici

Osemnajstega prejšnjega meseca je bilo prav tako jutro kot vsa druga. Ljudje so pričeli z delom v tovarni, nekateri so doma urejali svoje stvari, nekateri so se odpravljali po opravkih. Nekaj jih je čakalo na osebni vlak, ki je pripeljal iz Kamnika. Vstopili so in lokomotiva je potegnila. Vendar le na kratkem delu proge.

Na Korenovo pot je z mengeške ceste zavil Glinov tovornjak, naložen z iverkami. Šofer je to pot prevozil že gotovo stokrat in vsakokrat jo je srečno odnesel. Ali pa je drugič malo bolj pozabil na vlak. Tokrat pa za srečno križanje poti ni bilo več časa. Vlak je piskal in se bližal Korenovi poti, tovornjak z iverkami pa ni mogel več švigniti čez progo. Počilo je. Tovornjaku je odrgalo zadnji del s tovorom in ga vrglo več deset metrov po travniku in njivi, lokomotiva vlaka s prvim vagonom je pri priči iztirila. Desna kolesa so zaorala po jarku železniškega nasipa, leva po železniških pragovih. Vlakovodja v kabini se je še pred trčenjem umaknil v levo stran, njegov pomočnik je skočil v prostor za kabino. Potniki v prvem vagonu so preživeli močno tresenje in čakanje na še hujše, ostalim je bilo to prizaneseno. Šofer tovornjaka je obsedel v svoji kabini.

Potniki iz vlaka so se naglo preselili v avtobus in po progi je kmalu pripeljala

potujoča železniška delavnica. Celo dopoldne je trajalo, da so iztirjeno lokomotivo postavili zopet na tračnice. Železniški delavci so še popoldne popravljali krive tračnice.

Od lesene tovornjakove kabine so ostale le razbite deske in krivo železje.

Ko smo pospravljali te ostanke, sem opazoval šoferje tovornjakov in osebnih vozil, ki so na Korenovi poti prečkali nezavarovan železniški prehod. Veliko jih ni upoštevalo, da je na tem mestu proga zaradi hiš, dreves in žive meje zelo slabo pregledna. Niso se ustavili pri znaku stop. S proge so komaj odvrle udarjeno lokomotivo, šoferji pa se niso več ozirali na levo in desno, temveč so se brezskrbno zapeljevali čez progo.

Tokratno trčenje tovornjaka z vlakom na srečo ni terjalo človeških žrtev in razen strojevodje tudi ni bil nihče poškodovan. Vprašamo pa se, kako bomo vozili čez ta železniški tir v bodoče, posebno jeseni in pozimi, ko bo tudi noč vse daljša in se megla skoraj ves dan ne bo dvignila. Ali bomo tudi tedaj storili tako, kot mnogi danes in bomo na zavoju z glavne ceste vključili samo smerokaz na vozilu in zdrveli čez tračnice. Ali ne bomo pomislili, da smrt ne bo stala vedno le ob strani?

Ciril Sivec

Odtrgana tovornjakova kabina in raztresene iverke ob Korenovi poti.

KADROVSKE SPREMEMBE ZA MESEC SEPTEMBER 1979

Delovno razmerje so sklenili:

v tozdu SEDEŽNO POHIŠTVO

1. VODNJAV Mihael, lesni tehnik, PE-4
2. POHLIN Marjan, KV krojač, PE-8
3. RODE Olga, NK delavka, PE-6
4. PODBREGAR Dragica, NK delavka PE-4
5. KLADNIK Sašo, KV mizar, PE-8
6. KOŽELJ Bojan, PK mizar, PE-8
7. MOŠNIK Draga, NK delavka, PE-7
8. ŽAVBI Ivanka, NK delavka, PE-4
9. ŽAGAR Dušan, NK delavec, PE-4
10. STOILOVA Frosa, NK delavka, PE-7
11. BOJEC Marjetka, NK delavka, PE-6
12. ŠTRITOF Anica, NK delavka, PE-6
13. HALILAGIČ Muniba, NK delavka, PE-4

v tozdu TOVARNA PLOSKOVNEGA POHIŠTVA

1. BEDIČ Marija, NK delavka, TO
2. DROLC Olga, NK delavka
3. ZABAVNIK Marija, NK delavka

v tozdu TEHNIČNE STORITVE

1. TIČAR Branko, KV strojni ključavničar
2. KOCIPER Štefan, KV strojni ključavničar

v tozdu PRODAJA

1. BABAČIĆ Ivan, NK delavec, Interior Zagreb

v DS ODSP

1. SPRUK Franc, ekonomski tehnik, prišel iz JLA
2. DŽOLIĆ Milijana, NK delavka, čistilka

Učno razmerje je sklenil:

1. MALI Florjan, učenec v TOZD-1

Delovno razmerje so prenehali:

v tozdu SEDEŽNO POHIŠTVO

1. MARTINJAK Marija, NK delavka, PE-4, družinsko upokojena
2. KOČAN Dano, NK delavec, PE-8
3. BREZNIK Valentin, KV mizar, PE-6, poklicna rehabilitacija
4. ŽUNTER Marija, NK delavka, starostno upokojena, PE-4
5. CERAR Rajko, KV mizar, PE-8
6. URANKAR Terezija, NK delavka, PE-7
7. RESNIK Martin, NK delavec, PE-4

v tozdu TOVARNA PLOSKOVNEGA POHIŠTVA

1. SKOK Marija, KV prodajalka
2. KOVIČ Marko, NK delavec
3. KUHR Alojz, NK delavec
4. KREK Miran, NK delavec

v tozdu KOVINSKO IN TAPECIRANO POHIŠTVO

1. MALI Janez, PK avtoličar, PE-3, odšel v JLA
2. BOJEC Franc, NK delavec, PE-5, odšel v JLA
3. ZAJEC Nikolaj, NK delavec, obrat Motnik

v tozdu TEHNIČNE STORITVE

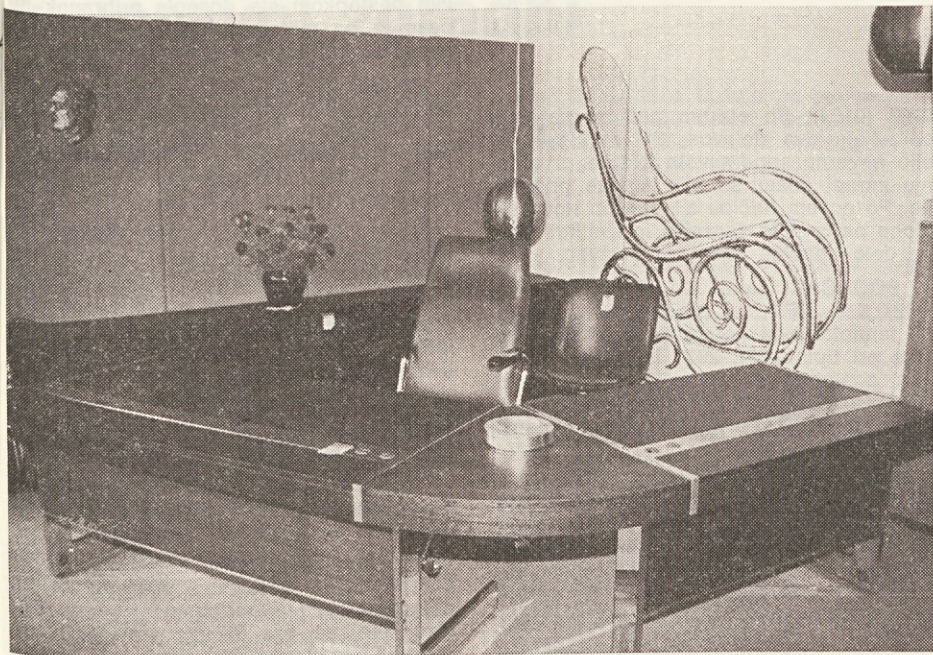
1. SLAPNIK Darko, KV strojni ključavničar, odšel v JLA
2. BALOH Branko, KV kovinostrugar, odšel v JLA

v DS ODSP

1. KEMPERL Franc, absolvent VŠOD, odšel v JLA

KADROVSKI ODDELEK

Interier Ljubljana, kje si?

Naša tovarna ima poleg ostalih dejavnosti tudi prodajo. V okviru te je ena od delovnih enot naš INTERIER na Celovški 163 v Ljubljani. Za tiste, ki nas boste morali obiskati, naj povemo, da je naša prodajalna v občini Šiška, in sicer nasproti trgovske hiše Slovenijaavto.

KAJ DELAMO

Naše glavne naloge so, da prodajamo pisarniško pohištvo, svetujemo, opremljamo razne poslovne prostore, organiziramo pa tudi prodajo raznih elementov, ki ne spadajo k pohištvu, so pa sestavni del opreme poslovnega prostora (na primer: elektronske ure, stoječe pepelnike, obešalnike in podobno). Našo prodajo delimo v dva dela. Enega predstavlja grosistično prodajo, ta zajema predvsem prodajo organizacijam združenega dela, ki predstavlja pretežni del našega prometa, drugi del pa je maloprodaja, to je prodaja posameznim individualnim kupcem — občanom.

KOLIKO NAS JE

Skupaj nas je 11 zaposlenih. Imamo nekaj več kot 200 m² delovno-prodajne površine ter nekaj skladiščnega prostora. Po delovnih nalogah lahko na grobo razdelimo zaposlene na naslednje:

— trije delavci delajo pri vodenju in organiziranju dela, prodaji zahtevnim in večjim kupcem ter pri pridobivanju novih kupcev,

— trije delamo na delih knjigovodskega značaja, evidence, spremljanja prodaje, izstavljanja ponudb, usklajevanje s kupci in podobno,

— štirje delajo opravila neposrednih prodajalcev, pri delih blagajne, urejanja osnovne dokumentacije itd.,

— en sodelavec skrbi za skladišče ter razna druga dela.

Izobrazbena struktura pri nas je zelo dobra, saj samo dva sodelavca nimata še srednje izobrazbe. Pri tem velja omeniti, da se še tri sodelavke izobražujejo ob delu.

LETNI PLAN IN POTEK REALIZACIJE

Letna naloga našega 11-članskega kolektiva je, prodati skupaj za 68 milijonov din naših izdelkov. Od tega predstavlja veleprodaja 66,5 milijonov din in maloprodaja 1,5 milijonov din. Naša prva skrb pa je, da postavljene delovne obveznosti — plane v celoti realiziramo ali celo presežemo.

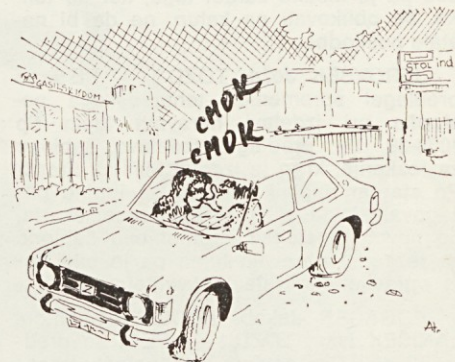
Ob zaključku 1. polletja 1979 smo prodali za 42 milijonov din izdelkov, kar predstavlja 61,7% realizacije letnega plana. To pa pomeni, da smo polletno nalogo preseglji za 23%.

Poleg izdelkov naše tovarne prodamo tudi za približno 10 milijonov din letno izdelkov tujih dobaviteljev, to je tistih, ki dopolnjujejo našo ponudbo.

Pomembna je tudi ocenitev, kako je z možnostmi za večjo prodajo. Z ozirom na povpraševanje s strani kupcev, bi lahko prodali več, vendar pa nimamo vedno na razpolago kompletnega iskanega asortimana. Enako velja tudi za organizacijska sredstva, od teh predvsem košare za osnovne viseče mape. To povzroča pri kupcih tudi nestrpnost in nejevoljo.

Namen naše predstavitve je tudi v tem, da se med seboj bolj spoznamo, da si izmenjamo izkušnje in si pomagamo pri morebitnih težavah. Zlasti je to pomembno za nas, ki smo dislocirana enota. V ta namen smo se odločili, da se vsi udeležimo piknika ob 75-letnici tovarne, pa nam jo je zagodlo vreme. Verjetno pa to ni bila ne prva in ne zadnja priložnost za skupno družabno srečanje.

S. Zorn

Ljubezen se prične v tovarni. Ker pa je le preveč zija, da bi jo zaljubljenca izpeljala v finale in ker tudi doma ni pravega prostora, ker je vsaj eden izmed udeležencev že poročen, je edino tako mesto v hladnih jesenskih dneh avto. Pa še v njem je nevarno, da ju kdo vidi.

Novi vodja Interiera v Ljubljani Milan Razdevšek

Predstavljamo avtorje tehničnih izboljšav in koristnih predlogov

Že kar nekaj časa je minilo, ko so bili predstavljeni v Glasilu zadnji avtorji tehničnih izboljšav in koristnih predlogov, zato vam jih v tej številki Glasila spet predstavljamo nekaj:

IPAVEC Stanko, TOZD 1 — PE 6, je uspel izboljšati tehnološki postopek za izdelavo furniranih lupin, kar omogoča uporabo plemenitega furnirja, brez razpok pri spojih furnirja, kar po starem načinu dela ni bilo mogoče in je bil vedno velik problem. Po novem tehnološkem postopku pa se izdelajo najprej ravne furnirane vezane plošče debeline 2,6 mm, kar omogoča uporabo plemenitega furnirja, razpok furnirja ni več, vezane plošče pa je možno zaradi tega, ker so tenke, še oblikovati na kalup, ne da bi nastale poškodbe.

JEROVŠEK Jože, TOZD 3 — PE 5, je predlagal spremembo tehnološkega postopka pri izdelavi naravnih lupin tip 4038-39, ter predlagal izdelavo šablone za rezkanje, ki jo je izdelal Mestek Franc. Po starem načinu dela so se lupine obžagovale in je bilo ob tem precej škarta, po novem postopku z omenjeno šablono za rezkanje naravnih lupin pa je bilo delo opravljeno hitreje in kvalitetneje.

POGAČAR Jakob, PODLIPNIK Anton, LANIŠEK Ivan, TOZD 1 — PE 8, so predlagali nekaj sprememb v tehnološkem postopku za stole in fotelje tip 2593 in 5593. S pomočjo predlaganih sprememb in šablon se je izdelavni čas skrajšal.

KOTNIK Grega, TOZD 1 — PE 7, si je zamislil in izdelal predrezilo na samih rezilih za brazdanje sedežev za ležišče zadnjih nog. S to izboljšavo se dobi kvalitetnejši izrez, omogočeno je lažje centriranje in lahko smo odpovedali že naročena precej zahtevna predrezila.

VIDMAR Jože, TOZD 1 — PE-7, je predlagal tehnično izboljšavo v TOZD 2 pri delu — privijanje odmičnih spon na vrata N-650. Izdelal je dva vozička, s katerima se lahko prepelje 6 kosov vrat na drugo stran mize, kjer se privija zapahe in ključavnice. S predlaganim načinom dela se je prihranilo na času, izboljšala se je kvaliteta ter zmanjšal fizični napor pri delu.

ULČAR Janez, TOZD 1 — PE 7, je predlagal spremembo pri pritrdjevanju ogrodnih vezi pri stoli. S predlaganim načinom se je prihranilo na času in materialu.

ŽAGAR Dominik, TOZD 1 — PE 8, je predlagal tehnično izboljšavo v PE 8 pri obdelavi polizdelkov — prednji del stropa E pisalne mize. Po starem načinu dela se je rezkala brazda ob strani na miznem rezkalnem stroju, po novem načinu pa ta faza dela odpade, ker je izdelal rezilo (rezkar) in ga pritrdil ob krožno žago na dvojni prižagovalki, kjer se sočasno strop prižaguje in tudi rezka. S to izboljšavo je bil dosežen prihranek na času.

ORAŽEM Lado in VIDMAR Jože, TOZD 1 — PE 7, sta predlagala in izdelala šablono za pritrditev B lokov za tip

0102 (0104). Po starem načinu sta delo opravljala dva delavca. Pri tem delu je bilo nevarno spodrsavnje svedra pri vrtnju zaradi česar so bile možne poškodbe. Po novem načinu z uporabo nove šablone pa je delo varnejše in kvalitetnejše. To delo opravlja sedaj en delavec.

POGAČAR Janez in TOMŠIČ Riko, TOZD 1 — PE 7, sta predlagala spremembo tehnološkega postopka za naslonjalne loke pri tipih 2921, 2931 in 5977. Po starem postopku se je krivil les dimenzij 1500 × 55 × 37 mm za stole tip 2921 in 2931, za fotelje tip 597 7 pa les dimenzij 1240 × 55 × 37 mm.

Prenašanje in zlaganje zakriviljenega lesa v sušilnice je bilo zelo težko. Les, vpet v pločevini, je tehtal od 28—30 kg. Pri krivljenju na stroju je zaradi velikih sil večkrat odtrgalo vpeto spono in je bilo nevarno za poškodbo delavca pri stroju.

Čas sušenja je bil 75 ur. V strojni stolarni so se polizdelki obdelovali na nevarnih strojih: poravnalki, debelinki in rezkarju.

Po novem postopku pa krivimo les za stole dimenzij 1490 × 23 × 23 mm in za fotelje dimenzije 1240 × 23 × 23 mm. V krivilnici je delo lažje in čas sušenja se je skrajšal na 24 ur. Ravno tako odpadejo nekatere operacije v strojni stolarni in to:

poravnavanje, skoblanje na debelino, rezkanje po zunanem in notranjem obodu ter razžagovanje po dolžini, da se dobi dva loka iz enega kosa. Z navedenim novim postopkom sta dosegla prihranek na času in na materialu, ob manjšem fizičnem naporu in večji varnosti pri delu.

MUŠIČ Franc, TOZD 4, je izdelal šablono za nadmizni rezkar, ki je namenjena za vratne podboje pri predelnih stenah. Predhodno se je to delo opravljal ročno in je bil s predlaganim načinom dosežen prihranek na času.

LESKOŠEK Janko, TOZD 1 — PE 8, je podal predlog modifikacije ležalke tip 8090, brez perforiranja. Perforiranje furnirja je eno težjih del na visokoturnem rezkarju, ravno tako tudi rezkanje stranskih vezi. S tem koristnim predlogom se je znižal čas težkega strojnega dela.

KROPAR Andrej, TOZD 1 — PE 7, je predlagal šablono za utorjenje ročnih naslonov tip 5593 (5594).

S tem postopkom je tri operacije združil v eno in je bil dosežen prihranek na času izdelave.

Z naštetimi dvanajstimi tehničnimi izboljšavami in koristnimi predlogi je bil dosežen letni prihranek nekaj čez 1600 tisoč din, za kar je bilo izplačanih po pravilniku o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih predlogih za 92460 din nagrad. Nagradencem ob tej priložnosti še enkrat čestitamo in želimo, da bodo še sodelovali z novimi, še boljšimi rešitvami in hkrati vabimo tudi druge, da sodelujejo s svojimi predlogi za izboljšanje proizvodnje in poslovanja v Stolu.

M. Drčar

Disciplinska poročila

Lado TIČAR iz TOZD-2 je od 29. 5. do 2. 6. neopravičeno izostal z dela. Tičar se je zagovarjal, da je ostal doma zato, ker ga je bolela roka, k zdravniku pa ni šel, ker se je bal mojstrovih očitkov, da je vedno na bolniškem dopustu. Med postopkom pa je senat ugotovil, da je TIČAR alkoholik. Zato je predlagal, da se socialna delavka delovne organizacije dogovori s Tičarjem glede zdravljenja zaradi alkoholizma, v kar je TIČAR privolil. Disciplinska komisija je Tičarjevo privolitev zdravljenja štela v olajševalno okolnost in mu je izrekla ukrep

JAVNI OPOMIN.

Radivoj NENADOV iz TOZD Tehnične storitve je bil pred disciplinsko komisijo zaradi več kršitev delovne obveznosti, in sicer:

— ker je dne 1. 12. 1978 prišel na delo vinjen,

— dne 14. 12. je spil med delovnim časom 6 dcl vina, zaradi česar od 12.30 dalje ni mogel delati in je tako 1 uro in 30 minut neopravičeno izostal z dela,

— dne 19. 1. 1979 je zaradi vinjenosti prejšnjega dne prišel utrujen na delo in po eni uri dela z dela odšel,

— dne 3. 2. 1979 ob 12.45 med delom spil 0,5 dcl konjaka in je zaradi vinjenosti od 12.45 dalje z dela izostal.

Senat je zaradi ponavljajočih kršitev delovne obveznosti zaradi uživanja alkohola naložil Radivoju NENADOVU strožji

nadzor, ki ga opravlja socialna delavka delovne organizacije. Nenadov je v nadzor privolil, zato je senat smatral, da bo že sam postopek dovolj vzgojno vplival na delavca in mu je izrekel ukrep

JAVNI OPOMIN.

Bogdan LETNAR, delavec iz PE-3 je dne 7. 4. 1979 okrog 16. ure odšel iz delovne organizacije brez dovolilnice, dne 12. 4. 1979 pa je v delovni listek namesto 420 kosov vpisal 500 kosov izdelkov in si s tem hotel pridobiti večji osebni dohodek, kot bi mu sicer pripadal. Pri izrekanju ukrepa za omenjeni kršitvi je disciplinska komisija kot obtežilno okoliščino upoštevala dejstvo, da je bil LETNARJU že izrečen opomin, ki pa nanj ni zadosti vzgojno vplival in mu je zato izrekla

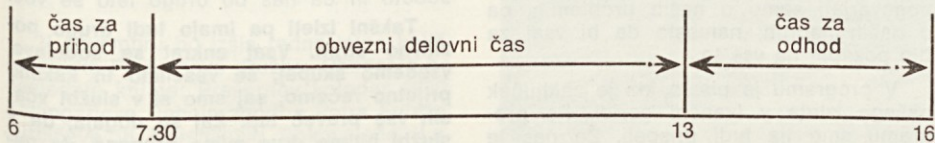
JAVNI OPOMIN.

Angelca KRŽAN je kot vodja finančnega knjigovodstva pri svojem delu prišla zaradi koncepta metode dela za zaključni račun za leto 1977 in tudi kasneje v nesoglasja z izvajalko dolžnosti direktorja finančno-računovodskega sektorja, kar je imelo za posledico netovariško obnašanje (spor), pa tudi nekaj delovnih nalog zaradi tega ni bilo izvršenih v roku, čeprav je bilo delo kasneje opravljeno, vendar so ga morali opraviti drugi delavci. To pa predstavlja hujšo kršitev delovne dolžnosti in je senat disciplinske komisije izrekel ukrep

JAVNI OPOMIN.

Premakljivi delovni čas v upravni zgradbi

Že pred leti smo v Stolu uvedli premakljivi delovni čas v DSSS in TOZD Prodaja. Pojem premakljivega delovnega časa najlažje prikažemo na sliki:

Gre torej za skupni dogovor o časovnem razponu, v katerem delavec sam odloča o začetku in zaključku svojega delovnega časa. Pri tem mora izpolniti planirani mesečni fond ur, kar pomeni: če delavec pozneje prihaja na delo (najkasneje do 7.30), ima manj delovnih ur, ki jih nadomesti s popoldanskim delom (najkasneje do 16. ure).

S premakljivim delovnim časom odpadajo težave, ki jih togost istočasnega začetka in konca dela prinaša tako delavcu, kot delovni organizaciji. Pokažejo se številne prednosti in koristi nove oblike delovnega časa. Koristi za delovno organizacijo so med drugim naslednje:

- večja produktivnost zaradi prilagoditve delovnega časa posamezniku in delovni organizaciji
 - izboljšanje delovnega vzdušja,
 - manj nadur zaradi boljšega izkoriščanja delovnega časa,
 - manj enodnevnih bolnikov, zaradi možnosti nadomeščanja ur,
 - manjša prometna gneča ob prihodu in odhodu.
- Koristi nove oblike delovnega časa za delavce:
- boljša prilagoditev delovnega časa posamezniku in njegovim potrebam (nadaljnje izobraževanje, hobi, šport, delo doma), torej boljša uskladitev med poklicem in privatnim življenjem,

- odprava neprijetne skrbi za točnost prihoda na delo,
- delavec je bolj spočit, ima večjo delovno sposobnost in učinkovitost,
- ostane mu več prostega časa, ki ga lahko bolje izkoristi.

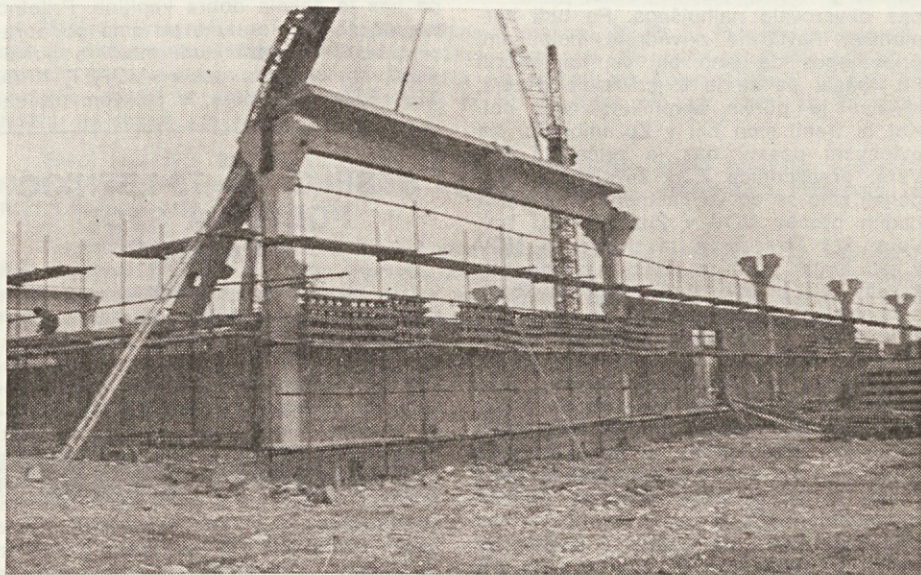
Problem, ki nastopi z uvedbo teh oblik delovnega časa je, kako evidentirati posamične prihode in odhode delavcev. V upravni zgradbi je problem rešen z registrirnikom delovnega časa. Ta naprava, montirana v pritličju upravne zgradbe, je sestavljena iz krmilnih enot z urami, vsaka enota pa ima sto števecov, označenih z matično številko in priimkom delavca. Števec ima vgrajene ključavnice, vsak delavec pa ima ključ, s katerim vključi števec, ko pride na delo in izključi števec, ko dela odhaja. Delavec mora izključiti števec tudi pri odsotnosti med delovnim časom in vratarju pokazati dovolilnico za izhod, podpisano od vodje, ki mu izhod dovoljuje. Na koncu meseca se dovoljuje manjko ali dobroimetje do 8 ur, kar se izravna v naslednjem mesecu.

Vsa ta določila kažejo na velike možnosti, ki jih imajo delavci pri izbiri časa prisotnosti na delu. Pojem »prisotnost na delu«, bo zamenjal dosedanji »obratoval-

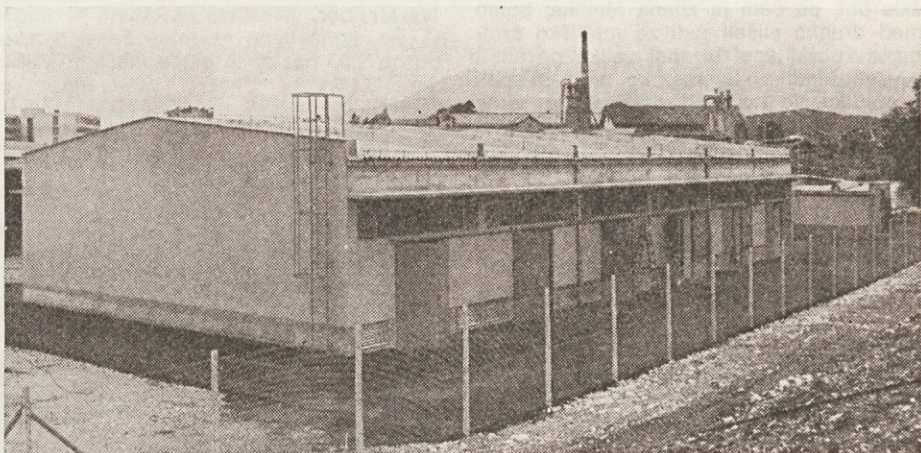
ni čas«, zato je odgovornost delavcev pri uporabi registrirnika, kljub občasni kontroli izključenosti števecov odsotnih delavcev, nujna. Registrirnik ni sredstvo za kontroliranje delavcev, ampak pripomoček za ugotavljanje dejansko opravljenega delovnega časa. Izkušnje z njegovo uporabo v upravni zgradbi bodo koristne tudi pri morebitnem uvajanju v ostalih obratih delovne organizacije.

V našem družbenem sistemu, ki si prizadeva, da delavca osvobodi vseh pritiskov in ga oblikuje v dejanskega upravljalca in sodelavca v delovnem procesu, je ena od možnih poti in načinov tudi uvajanje različnih oblik spremenljivega delovnega časa.

Franc Kemperle

Dela pri gradnji nove tapetniške delavnice dobro napredujejo. K temu je pripomogla dobra organiziranost podjetja Slovenija ceste, ki dela na kraju samem izvaja z najsodobnejšimi gradbenimi napravami, istočasno pa skrbi za dobavo betonskih poizdelkov, ki jih izdeluje v svojih delavnicah. K neoviranemu teku gradnje je pripomoglo tudi lepo vreme v septembru in oktobru. Delavci Slovenijacest so si delo organizirali tako, da so z osnovnimi deli pričeli na začetku novega obrata, s temi nadaljujejo vzdolž stavbe, na začetku pa že nadaljujejo z novimi deli. — Na sliki vidimo, kako poteka vlaganje vodoravnega nosilca z ogromnima dvigalom v režasta pokončnika.

Pri skladišču goriv, maziv in materialov za površinsko obdelavo so gradbena dela že končana, ob zgradbi je že položen tudi asfalt za sodoben transport. V zgradbi tečejo še zadnja obrtniška dela. Še komisijski pregled prostorov in novo skladišče bo dano v uporabo.

Smo rajžali po zemlji slovenski

Ko smo se prvo soboto v septembru delavci skupnih služb že pred šesto uro zjutraj zbirali pred vratarnico, da se udeležimo sindikalnega izleta, nismo bili nič kaj veseli deževnih kapelj. Slabo vreme nič kaj dobro ne vpliva na moralo. Pa kljub temu smo se posedli v avtobus, z upanjem, da je pred nami prijeten dan. In nismo se ušteli. Ko je bilo ugotovljeno, da smo se zbrali vsi, ki smo se nameravali udeležiti izleta, je avtobus odpeljal v sivem jesenskem jutru naproti krajem, ki smo jih nameravali obiskati.

Kot je splošno znano, takšno mokro vreme zelo slabo vpliva na zdravje, zato je med nami kaj hitro krožilo »zdravilo« seveda primerno ustekleničeno, ki naj bi nas obvarovalo najhujšega. Pa tudi harmonikar Pavlič je z vedrimi melodijami pripomogel, da smo bili vsi kaj vedrih lic. Kmalu pa se je iz grl vsula pesem, ki nas je potem spremljala celo pot. Kot bi trenil smo bili v Žužemberku. Na avtobusni postaji nas je pričakala tov. Vera, predsednica ZZB Žužemberk. Odpeljali smo se do veličastnega spomenika padlih borcev NOV v Žužemberku. Tov. Vera, kot živa priča revolucije in NOV v teh krajih, nam je dokaj nazorno prikazala boje in upor ljudi teh krajev proti okupatorjem. Na spomeniku je vklesanih 1250 imen. To je veliko žrtev, žal pa jih je veliko umrlo zaradi izdaj bele garde, ki je bila v teh krajih zelo močna. Bela garda, ki je zanetila bratomorno vojno je imela tudi blagoslov mnogih krščanskih voditeljev, ki so prišli za že krvav meč okupatorja ter sekali glave svojih bratov.

Se in še bi lahko poslušali besede predsednice ZZB, a čas in vreme sta nas priganjala dalje. Še podpis v spominsko knjigo in topel stisk rok, pa smo se odpeljali proti Bazi 20, kjer smo si ogledali partizansko bolnico. Dež je neusmiljeno padal, ko smo gazili pot do barak. V teh barakah se je v času NOB zadrževalo slovensko vodstvo NOB. V okolici pa je bilo veliko bolnišnic, saj je bilo to območje zelo prehodno. V okolici same Baze 20 pa se partizani niso borili. To pa zato, da je sovražnik ne bi našel. Še najbolj v nevarnosti je bila Baza 20 pred izdajstvom domačih izdajalcev, ki jih je bilo tu veliko. Po ogledu Baze 20 nas je pot vodila v Metliko. Če povprašamo moških pol, po čem je znana Metlika, bomo med drugim slišali tudi za metliško črnilo, a ženski spol bi znal veliko povedati o Beti Metliki. In res, ko smo prispeli v Metliko, je nežnejši del našega izleta zasedel industrijsko prodajalno Beti Metlika. Možje pa smo v bližnjem gostinskem lokalnu poizkušali vino in možato modrovali o lovu in še o marsičem.

Še nekaj je v Metliki, kar je vredno ogleda. To je Belokranjski in Gasilski muzej. Seveda nas je pot zanesla tudi tja. Pred vhodom v muzej visi napis, kjer piše:

»V MUZEJU LAHKO S STO KORAKI OBHODIMO RAZVOJ ČLOVEŠTVA. ZATO STOPAJMO ZLAGOMA, PREMIŠLJEVAJE IN Z DROBCENIMI STOPINJAMI.«

Ob nazorni pripovedi vodičke in ob razstavljenih eksponatih smo lahko v zelo kratkem času spoznali zgodovino Bele krajine. Še posebej sem se ustavil ob razstavljenih eksponatih Viktorja Mihelčiča, ki je bil v osnovni šoli moj glasbeni pedagog. Tam lahko vidimo njegovo

piščal. Piše, da je Viktor Mihelčič med drugim uglasbil pesem Domovina naša je svobodna.

Že kar debelo uro časa je minilo, odkar je v zvoniku naznanjalo poldne, zato smo tudi mi pohiteli k Badovincu, kjer nas je čakalo kosilo. Stolovci ne bi bili Stolovci, če ne bi pri kosilu kakšno rekli. Pa kaj, zlomek, ko se pa znamo pogovarjati samo o naših problemih, pa o naših načrtih, namesto da bi vsaj za hip pozabili na vse to.

V programu je pisalo, da je zaključek našega izleta v Ivančni gorici. Po programu smo tja tudi prispeli. Že nas je pričakal prijazni lastnik lokala, na mizi pa nas je čakala dobra kapljica. Prijetno presenečenje programa pa smo po obrazih sodeč pripravili tudi mladi s humorističnimi točkami v stilu »MOPET, KROKET, STOL, SHOWA«. V šaljivem oz. sa-

tiričnem tonu smo pokazali na naše vsakdanje napake. Morda je komu kasneje slabše teknila večerja. Pa naj nam ne zamerijo, nič slabega ni bilo v tem.

Naš ansambel Pavlič (ansambel enega moža in ene harmonike), kot smo ga v šali imenovali, pa je vseskozi skrbel, da smo lahko do onemoglosti brusili pete.

Žal je prehitro minil čas in že smo se morali odpraviti proti domu. Gotovo ne bo nič narobe, če v imenu udeležencev ugotovim, da smo preživel prijetno soboto in da nas bo drugo leto še več.

Takšni izleti pa imajo tudi drugo pozitivno stran. Vsaj enkrat se sodelavci vsedemo skupaj, se veselimo in kakšno prijeto rečemo, saj smo si v službi včasih vse preveč tuji. Žal se dogaja, da v službi hitimo drug mimo drugega, da nekateri ne znajo reči sodelavcu niti dober dan. Takšno odtujevanje pa še zdaleč ni pozitivno in tudi pri delu nas takšne barike vse preveč ovirajo. Kot da pozabljamo, da smo vsi samo LJUDJE.

Franc PESTOTNIK

STRELCI ZA 75-LETNICO PODJETJA STOL KAMNIK

Po programu, ki je bil sprejet že v začetku leta, so strelci organizirali v počastitev 75-letnice podjetja Stol Kamnik, dne 15. 9. 1979 tekmovanje z zračno puško na strelišču v Kulturnem domu. Povabljeni so bile ekipe podjetij »UNILES« in strelske družine z območja Kamnik. Vabljenih je bilo 10 moških in 10 ženskih ekip. Moške ekipe so nastopile s 5 tekmovalci, ženske pa s tremi tekmovalkami. Tekmovanje je v avli kulturnega doma odprl predsednik DS tov. Štebe Franc, ki je govoril o 75-letnem razvoju podjetja ter zaželel vsem tekmovalcem obilo dobrih rezultatov. Točno ob 8.30 so začele tekmovati ženske ekipe. Vabilu so se odzvale Marles Maribor, Meblo Nova Gorica, Podjetje Kamnik in naša ekipa.

Vrstni red ženskih ekip

1. mesto Marles Maribor s 465 krogi,
2. mesto Meblo Nova Gorica s 462 krogi,
3. mesto KIK Kamnik s 436 krogi,
4. mesto Stol Kamnik s 393 krogi.

Najboljša med posameznicami je bila Šoštarč Marija s 163 krogi iz ekipe Marles Maribor.

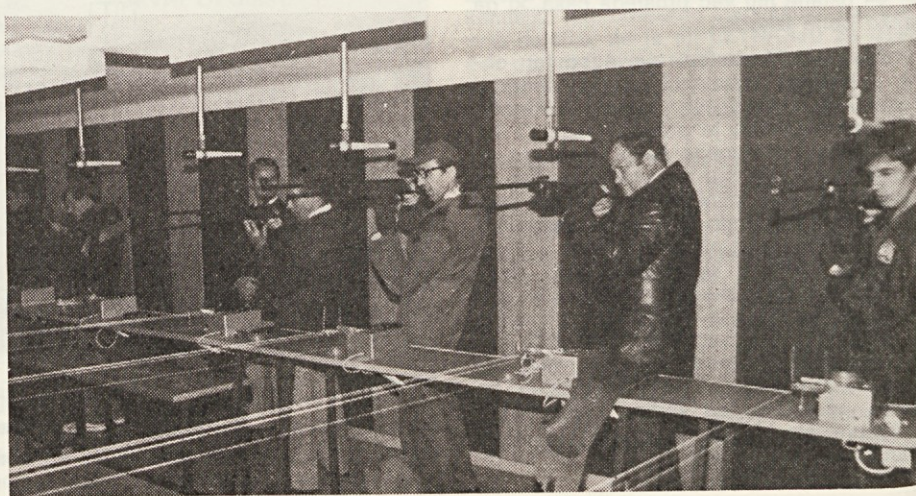
Po končanem nastopu ženskih ekip so ob 9.30 nastopile ekipe moških: Meblo

Nova Gorica, Marles Maribor, Utok Kamnik, Strelska družina Komenda in dve naši ekipi.

Rezultati moških ekip

1. mesto Stol I. Kamnik s 1739 krogi,
 2. mesto Meblo Nova Gorica s 1695 krogi,
 3. mesto Stol II. Kamnik s 1677 krogi,
 4. mesto SD Komenda s 1663 krogi,
 5. mesto KIK Kamnik s 1660 krogi,
 6. mesto Marles Maribor s 1600 krogi,
 7. mesto Utok Kamnik s 1573 krogi.
- Najboljši med posamezniki so bili:
1. Bertoncely Peter, Stol, s 365 krogi,
 2. Rihtar Ivan, KIK, s 358 krogi,
 3. Spruk Franc, Stol, s 355 krogi.

Izredno uspelo tekmovanje smo zaključili na vrtu Restavracije Stol, kjer je tov. Štebe Franc podelil priznanja. V sproščenem razgovoru smo ugotavljali, da bi moralo biti takih tekmovanj več. Mnogo pohval je bilo izrečenih za odlično organizacijo. Hvalili so naše strelišče. Spraševali so nas, kako smo uspeli zgraditi tako praktičen objekt. Obrazložili smo jim, da imamo 25 let vso moralno in materialno podporo delovnega kolektiva Stol. V prvih večernih urah smo se poslovili s prijatnimi občutki, da smo tudi na športni način uspešno proslavili 75-letnico podjetja. Peter Bertoncely

Letošnja redna knjižna zbirka Prešernove družbe

V novembru bo izšla redna letna knjižna zbirka Prešernove družbe. Obsegala bo naslednje knjige: Prešernov koledar 1980, Kislingerjeve Debele zgodbe Petra Fuleža, Jurčičeve in Kersnikove Rokovnjače, Laličev Prvi sneg in knjigo MISEL IN DELO EDVARDA KARDELJA, ki jo je napisal tovariš Franc Šetinc. Naročniki naše redne zbirke jo bodo prejeli poleg vseh drugih knjig, in to brezplačno. Delo je tovariš Šetinc napisal pred kratkim, zato je v katalogu naših knjig za leto 1979 nismo mogli napovedati.

Verjetno bo najbolje, če preberemo kratek povzetek iz stavkov, ki jih je o tem svojem delu napisal tovariš Šetinc: »Namen knjige, ki sem jo napisal za PD, je, da kar se da poljudno, seveda pa ne na škodo tehtnosti vsebine, približa Kardeljevo misel in delo najširšemu krogu bralcev. Veselilo me bo, če bodo po knjigi segli mladi ljudje ob študiju in delu, in če jo bodo z zanimanjem brali tudi starejši, predvsem delavci in kmetje. Rad bi, da bi bila knjiga MISEL IN DELO EDVARDA KARDELJA primerno tolmačenje in napotilo k poglobljenemu branju Kardeljevih izvirnih del, katerih ne more nadomestiti noben, najsaj bo še tako obširen, živ in aktualen povzetek.«

Omenimo še, da knjiga MISEL IN DELO EDVARDA KARDELJA obsega nekaj čez 200 strani in da jo lahko naročijo tudi drugi, ne samo naročniki Redne zbirke PD. Cena tako posebej naročene, v celo platno vezane knjige, bo 70 dinarjev.

Broširana knjižna zbirka stane 150 din, vezana v celo platno pa 210 din.

Prešernova družba
Borsetova 27
61000 LJUBLJANA

Matična tovarna je z vseh strani obdana z mejami, ki jih ni mogoče razmakniti, zato je tukaj vsak kvadratni meter površine dragocen. Ko smo pred leti pričeli z gradnjo nove tovarne ploskovnega povišstva na ravnini ob Korenovi poti, je kdo le pomislil, da je ta odločitev prenapljena in bi se dalo za kak obrat le še najti prostor na starem mestu.

Takoj kasnejša leta so pokazala, da je bila odločitev edino pravilna. Sodoben obrat je mogoče zgraditi le na dovolj velikem in ravnem prostoru, h kateremu je možno kasneje tudi kaj dograditi.

Dragoceni prostor v matični tovarni smo morali letos še zmanjšati. To zahtevajo širši družbeni interesi. Po delu deponije žaganega lesa bo potekala nova obvoznica, ki je že v gradnji. Takoj za Stolum bo prekoračila Bistrico in tekla po njeni levi strani. V Kamniku se bo pod Starim gradom priključila na obstoječe cestno omrežje.

MLADI TALENTI NA PLAN

»Glas mladih 1979«

Nič koliko mladih pevcev in pevk se želi predstaviti širši publiki. Dostikrat govorijo tudi, da nimajo prave možnosti. Pa ne bo čisto držalo. Mladinska organizacija Stola letos organizira že 16. prireditev Glas mladih. Na tej prireditvi tekmujejo mladi amaterski pevci in pevke. Letošnja prireditev tudi sovpada s praznovanjem 75. obletnice DO Stol. Zato organizatorji zagotavljajo še posebna presenečenja za nastopajoče in goste.

PRIREDITEV BO 17. NOVEMBRA OB 19. URI V KINO DOMU NA DUPLICI.

Seveda pa mlade zanima, kako lahko nastopijo na tej prireditvi:

V PETEK, 9. NOVEMBRA OB 16. URI, BO V KINO DOMU NA DUPLICI JAVNA AVDICIJA. Tam bo posebna komisija vse kandidate preizkusila in izmed njih izbrala tiste, ki dosegajo raven za udeležbo na tej prireditvi. Zaželeno je, da s seboj prinesete note ali plošče oziroma kaseto popevke, ki jo nameravate izvajati. Zato le pogum in pridite na avdicijo!

Obiskovalcem prireditve že sedaj lahko rečemo, da se nam obeta prijeten večer.

FRANC PESTOTNIK

Malo nenavaden prizor za sodelavce iz drugih tozdov. Delavci iz tozda 2 pa so na poplave že kar navajeni in jih niti ne jemljejo tako hudo. Samo po sebi se jim zdi umevno, da je potrebno pred nadaljnjim delom vodo odstraniti

Gasilsko tekmovanje ob Stolovi 75-letnici

Svoj prispevek k letošnjemu praznovanju 75-letnice industrije pohištva STOL Kamnik je dalo med drugim tudi gasilsko društvo Stol, istočasno pa tudi gasilci Stola letos praznujejo svojo 30-letnico delovanja.

V sklopu teh jubilejev smo organizirali med lesnimi podjetji Novoles, Brest, Meblo, Marles in Stol 13. tradicionalno gasilsko tekmovanje.

Tekmovanje je bilo 15. 9. 1979 na parkirnem prostoru pred novo upravno stavbo. Na predhodnem posvetu predstavnikov nastopajočih ekip je bilo dogovorjeno, kakšen bo program in kakšne bodo tekmovalne discipline.

Tekmovalni dan se je pričel z zvoki koračnic, ki so donele iz zvočnikov pred vratarnico. Medtem je bil sprejem tekmovalcev in medsebojno spoznanje. Ob 8.30 je bila kratka parada tekmovalcev in sodnikov do slavnostnega prostora pred vratarnico. Po krajši slovesnosti in izročitvi obnovljenega gasilskega prapora društvu oziroma praporščaku, je predsednik društva tov. Franc Štebe pozdravil vse nastopajoče ekipe in jim zaželel veliko uspehov, fair borbe pa tudi športne sreče na tekmovanju.

Po vsem tem svečanem ceremonialu je bil še kratek posvet s sodniki tekmovanja in deseterji tekmovalnih ekip, izvedeno je bilo tudi žrebanje vrstnega reda za nastop posamezne ekipe. S tem pa se je tekmovanje praktično tudi že začelo.

Pomerili smo se v notranji taktični vaji in v štafetnem teku z ovirami na 350 m dolgi progi. Tekmovanje je potekalo dobro in brez večjih zastojev, vse do nastopa ekipe iz Mebla v štafetnem teku. Takrat pa se je zataknilo zaradi nediscipline nekaterih tekmovalcev te ekipe. Sodniška komisija jim je zaradi neizvedene naloge prištela 200 kazenskih točk, s tem pa so izgubili vse možnosti za dobro uvrstitev. Ekipa Mebla ni športno prenesla poraza ter se ni udeležila zaključne slovesnosti

in razglasitve rezultatov. Tekmovanje je zapustila predčasno.

Rezultati tekmovanja po posameznih disciplinah so bili naslednji:

Novoles		
— taktična vaja	108	kazenskih točk
— štafetni tek	62	kazenskih točk
Stol		
— taktična vaja	110	kazenskih točk
— štafetni tek	65	kazenskih točk
Marles		
— taktična vaja	113	kazenskih točk
— štafetni tek	62	kazenskih točk
Brest		
— taktična vaja	152	kazenskih točk
— štafetni tek	71,5	kazenske točke
Meblo		
— taktična vaja	104	kazenske točke
— štafetni tek	268	kazenskih točk

Glede na to, da sta ekipi Stol in Marles dosegli enako število točk, se je drugo mesto dodelilo Stolu, ker je v težji disciplini (taktična vaja) dosegel boljši čas kot pa Marles.

Končni vrstni red ekip:

	točk doseženih
1. Novoles, Novo mesto	830
2. Stol, Kamnik	825
3. Marles, Maribor	825
4. Brest, Cerknica	776,5
5. Meblo, Nova Gorica	628

Po končani razglasitvi rezultatov, podelitvi prehodnega pokala in pokalov za prva tri mesta je bila še krajša slovesnost. Poveljnik občinske gasilske zveze Kamnik tov. Jože Berlec je podelil odlikovanja zaslužnim članom.

Alojz Žagar je prejel za nesebično, požrtvovalno delo pri gašenju požarov in dolgoletno operativno delo v gasilskih vrstah in na področju požarne varnosti v delovni organizaciji Stol republiško odlikovanje, plamenico III. stopnje.

Jože Bavdek je prejel za dolgoletno delo v gasilski operativi in delovanje v upravnih organih društva občinsko odlikovanje I. stopnje.

Franc Krznar in Jakob Bergant sta prešla za vestno in nesebično delo v gasilski operativi občinska odlikovanja II. stopnje.

Ob zaključku tekmovanja se je na vrstu restavracije s tekmovalci razvila vesela debata tja v pozne popoldanske ure.

Na regijskem oziroma medobčinskem tekmovanju Kamnika, Domžal in Litije, ki je bilo letos na Duplici pred Interierom, v nedeljo, 17. oktobra 1979, je nastopila tudi naša ekipa kot občinski prvak v svoji skupini. Na tem gasilskem tekmovanju je sodelovalo skupno 70 ekip, od najmlajših pa do starejših članov. Vse tiste ekipe, ki so dosegle na tem zbirnem tekmovanju določeno število točk (normo), se bodo v letu 1980 lahko udeležile republiškega kongresnega tekmovanja. Drugo leto je namreč v Brežicah IX. kongres gasilske zveze Slovenije.

Miha Šlebir

ZAHVALA

Četrtega septembra je v kamniškem domu za upokojece umrl nekdanji Stolov delavec Rozman Edo. Pri nas je opravljal obračun zaslužka delavcev v proizvodnji, vsem pa je najbolj ostal v spominu kot zelo vesten vratar.

Po težki prometni nesreči je bil tako rekoč vseskozi priklenjen na posteljo. V zadnjem delu življenja mu je ogromno pomagala žena Ela, ki pa je tudi sama invalid in sosed Pavšič Lado. Oba sta mu lajšala bolečine in mu z dobro besedo vplivala vero do življenja.

Žena Ela se zahvaljuje Stolovim delavcem za izkazano sožalje, posebno se zahvaljuje nekdanjim moževim najozjim sodelavcem za izraze sočustvovanja in za cvetje. Globoko je hvaležna Štebe Maku za prizadevnost in pomoč pri pogrebu, pevcem in družinama Pavšičevi in Šuštarjevi.

Na gasilskem tekmovanju v Stolu je skupina Mebla pokazala dobro izurjenost, vendar disciplino žal le v prvem delu tekmovanja. Pri štafetnem tekmovanju so nekateri Meblovcii vzeli zadevo neresno in v trenutku, ko bi morali dati vse od sebe, zatajili. Rezultat tega je bila slaba uvrstitev cele skupine in neroden spor med tekmovalci. — Pri skupinskem tekmovanju je tekmovalac pomemben član v skupni verigi in od spodsrljaja Meblovcev je ostala izkušnja tudi za vse druge.

Stol na Stol

Napisati članek v časopis ali revijo niti ni tak problem. Če pa je nekdo slabe volje zaradi nekaterih neresnežev, potem je to že težja zadeva. Še naslova se človek ne more spomniti. Pa vendar bom skušal opisati, zakaj pravzaprav gre in komu na čast!

Že lani smo se menili, da bi v okviru praznovanja 75-letnice Stola tudi planinska sekcija prispevala svoj delež pri izvedbi športnih in kulturnih prireditvev naše tovarne. Ker pa aktivnost naše sekcije nima nikakršne zveze s tekmovanji, nam preostane tisto naše najlepše in najdražje: da se spoprimejo z naravo in samim seboj. In tako smo se po nekajtedenskih pripravah (v glavnem dveh članov sekcije), sredi septembra zbrali na Duplici in se odpeljali proti Gorenjski. Cilj naše ture je bil najvišji vrh v Karavankah, 2236 m visoki Stol.

In zakaj ravno Stol. Že rima se lepo »Stol na Stol«. Pa še nekaj je. Prepričan sem bil, zdaj pa sem še bolj, da Kamničani in Stolovci ne poznamo Karavank. Razen nekaterih izjem.

Da pa ne bi preveč moralno tvezil in še koga užalil, naj kar začnem s pripovedovanjem. Seveda vsega ne morem in ne znam opisati. Bilo bi za mojo kvaliteto pisanja le preveč dolgočasno (za bralce namreč).

Malo po peti uri zjutraj smo sedli v avtobusa in šoferja Janez in France sta pritisnila na plin. Eni so se odpeljali proti Mengšu, drugi proti Mostam in Komendi. Po še tiste udeležence, ki niso prišli do Duplice. Potem smo kljub slabi vremenski napovedi in dobremu obetu »v živo«, kot se sedaj temu reče, veselo brzeli po cesti in eni bolj drugi manj sproščeno klepetali in zrlji v gore.

V Mostah pri Žirovnici smo zavili z glavne na stransko cesto in se peljali po strmi gorski cesti mimo čudovitih pašnikov. Že precej visoko na cesti smo srečali domačine in jih povprašali, če je cesta urejena do Valvazorjeve kočice in če je dovolj prostora za dva avtobusa. Včasih ga namreč ni bilo. Pa so nas najprej debelo gledali, nakar nam je eden dejal, da sem gor hodi že 17 let, avtobusa pa tu še ni videl. Malo smo se zasmejali, malo nas je pa zaskrbelo. Rekli smo, da eden pač mora biti prvi.

Kakšnih 20 minut hoje pod kočico smo pustil avtobusa in se peš napotili v breg. Večina udeležencev je, željna svežega zraka in novih spoznanj, kot temu pravimo, »navalila v breg«, vendar so kmalu uvideli, da z brzino in ihto v gorah ne prideš daleč. Razen če imaš dovolj kondicije.

V Valvazorjevem domu smo se počteno odpočili, dobro okrepčali in nekateri popili jutranjo kavico, potem pa krenili naprej v strmi breg. Kakšno uro je šlo vse v redu, potem pa so že nekatere začele izdajati moči. Večina je sicer hodila odlično, vsi pa le ne. Ko smo se približali gozdni meji (okrog 1400 m visoko), smo si skoraj vsi zadeli na ramena po eno ali celo več polen («klaftr»). Navada v gorah je, da v kočice, ki niso oskrbovane z žičnico ali helikopterjem, nosimo planinci drva, katere pripravijo domačini, na svojih

ramah. Od prostora, ki je za to pripravljen, pa do kočice. Velikokrat se tudi pripeti, da si kdo naloži pretežko breme in mora potem med potjo del tovora odložiti.

Po eni uri in pol smo naredili na »Prižnici« malo daljši počitek, da smo si nabrali novih moči. Eni smo kadili, veselo klepetali in se smejali, drugi so malicali in tešili žejo. Nekateri pa preklinjali vse hudiče, kdo le se je spomnil gore postavljati tako v breg. Po kakšnih 15 minutah smo se podali naprej in kmalu prišli v meglo. Ali se bo vreme res pokvarilo in je imel tokrat radio izjemoma prav? Menda ne. Potem je zavel pravi veter, pregnal meglo, mi pa smo uživali v čudovitem pogledu na Karavanke in proti dolini. Škoda, ker so bili Julijci in Kamniške alpe v megli. Potem bi si lahko še bolj napasli oči. Že precej visoko na gori smo videli tudi gamsa, žal edinega. Ostali so se verjetno zbal in se poskrili pred tako veliko kolono, kot je bila naša.

Po treh urah hoje smo prispeli v Prešernovo kočico pod vrhom Stola, kjer so v drugi svetovni vojni partizani bili hudo bitko z okupatorjem in kjer so ostala premnoga mlada življenja za »naš boljši jutri«.

Po dobri uri počitka in res odlični postrežbi oskrbnika in njegove žene, smo krenili iti naprej proti vrhu. Žal so nekateri začeli omahovati, da so že zadosti visoko in jim vrh ni potreben. Šele po intenzivnem prepričanju, da je do vrha Stola samo še četrte ure hoje, smo le vsi krenili in srečno prispeli na vrh, ki ne le, da je najvišji, ampak tudi meji z našo sosedo Avstrijo.

Sedeli smo in opazovali. Večina je prvič videla Zelenico, naš smučarski raj od zgoraj navzdol. Prvič so uživali ob pogledih na severne stene Begunjsčice in grebena Košute. Pod nami je čudovita Krnica, okrog katere se vzpenjajo visoke stene, kjer je raj za gamse. In na drugi strani: čudoviti gozdovi in smučarski teneni, ob katerih stoji Celovška kočica.

Po debeli uri sanjarjenja in klepetanja smo se pripravili za odhod z vrha. Seveda pa brez planinskega krsta ni šlo. Ker pa je bila na vrhu prevelika gneča, sva se z reševalcem Yetijem postavila vsak na eno stran steze, kjer sva mimoidoče krstila. Vsakega s po dvema udarcema s planinsko vrvico po zadnji plati. Smeha in godrnjanja ni manjkalo. V kočici so se med počitkom karnaenkrat zaslišale orglice. Ena viža je zbudila srce, druga pa še noge in nekaj parov se je veselo zavrtelo v njihov doslej »najvišji« ples.

Žal se je približal čas spusta v dolino. Udeleženci pa so bili veseli, saj pot vodi samo navzdol. Nič več naporov navzgor in gledanja proti vrhu z mislijo in sebi, ali bom zmogel?

Po okusni malici in ob dobri kapljici je veselo zadonela slovenska pesem v hrib in dol.

Med vrnitvijo domov smo se ustavili v Vrbi in si ogledali muzej in rojstno hišo našega velikana poezije Franceta Prešerna. Ogledati smo si hoteli soseda svetega Marka, žal pa so bila vrata zaklenjena. Kako pa smo se počutili v Mostah pri Olgi, pa je že druga zgodba.

Pa še to. Že na začetku sem omenil slabo voljo, neresneže in kar spada zraven. Naj povem, zakaj! Slaba volja je nastala zaradi neresnosti precejšnjega števila naših članov kolektiva, ki so se za turo prijavili, potem pa jih ni bilo. Nič

ne rečem: eni res niso mogli in so imeli upravičen razlog. Večina pa se je začela izgovarjati na razne bolezni, bolečine, revme in na zelo nujno neodložljivo delo. Pa čeprav so že en mesec prej vedeli za pohod in ga načrtovali. Menda so se tudi vremena ustrašili. Vsako tako obnašanje je neodgovorno in nas bo privedlo do tega, da bomo morali začeti pobirati kavcijo. Kajti boljše 30 resnih kot 110 prijavljenih, potem pa jih 50 ostane doma.

Pa še o pisanju. Naslov bi bil lahko tudi »Pismo bralcem«. Ali ne?!

Franc Bauman

ROKOMET

Tako kot ostale sekcije je tudi rokometna organizirala tekmovanje v počastitev 75 let DO in prispevala svoj delež k proslavi visokega jubileja.

V okviru proslave 75 let DO in praznovanja 750 let mesta Kamnik je v ponedeljek, dne 1. 10. 1979 organizirala rokometni turnir.

Tekmovanje je potekalo na novem igrišču na Duplici s pričetkom ob 15.30.

Od 12 povabljenih ekip so se udeležile naslednje ekipe: Titan, Zarja, Alprem in Stol.

Organizator, rokometna sekcija Stola je tehnično izvedbo turnirja prepustila rokometnemu klubu Kamnik, ker je tekmovanje šesto tudi za občinsko sindikalno prvenstvo Kamnika.

Tekmovanje je potekalo po kup sistemu. V prvem kolu sta se pomerili ekipi Alprem : Stol in zmagovalna ekipa Stola se je uvrstila v finale.

V drugi tekmi je ekipa Zarje premagala Titan. V zaključne boje sta se uvrstili ekipi Zarje in Stola.

Finalna tekma je odločala o dveh naslovih. V ostri in zelo fair igri sta se ekipi zagrizeno borili, tako da do konca nismo vedeli, kdo bo osvojil zlato plaketo Stola in tudi naslov občinskega prvaka v rokometu za leto 1979.

Naša ekipa si je šele v zadnjih sekundah zagotovila prednost enega gola, kar je zadostovalo za zmago in osvojitve prvega mesta.

Vrstni red:

1. STOL, 2. ZARJA, 3. TITAN, 4. ALPREM.

Po končanem tekmovanju je predsednik komisije za šport in rekreacijo vse tekmovalce pozdravil in se zahvalil za sodelovanje, čestital ekipam za uspehe in požrtvovalno in fair borbo ter podelil priznanja prvim trem ekipam.

Rokometni klub je tehnično izvedbo tekmovanja dobro izpeljal in mu gre zahvala, da je tekmovanje potekalo brez pritožb. Udeleženci so menili, da bi moralo biti podobnih srečanj več v okviru lige.

Jože Zupin

ZAHVALA

Družbenopolitičnim organizacijam Stola in samoupravnim organom se zahvaljujem za pomoč, ki so mi jo nudili ob smrti moža. Zahvaljujem se tudi za podarjeno cvetje, poslovilni govor kot tudi za ostalo pomoč, ki sem jo prejel.

Posebno se zahvaljujem upokojencu Francu Popitu, ki je vodil organizacijo pogrebne svečanosti.

Aleksandra Bizjak

Piknik na ulici

Ko smo že vsi mislili, da se bomo začeli ogrevati in da bo to trajalo vse do pomladi, nas je presenetilo toplo vreme, pravo poletno sredi oktobra.

»Kot po naročilu,« si je mel roke Nikolaj. Že dolgo je imel namreč v načrtu izpeljati skupni piknik na ulici. Ker je bila ulica slepa, torej neprevozna, bi piknik izvedli še toliko lažje. Poleg tega bi imeli vse pri roki: vodo iz pipe, ptičje petje iz kasetofonov, trava pa je tako in tako neuporabna za ležanje v tem času. Asfalt se tudi hitreje posuši, če bi že hotel kdo predahniti med hudim tempom. Lahko bi se tudi zavlekel na svoj divan v stanovanje.

Nikolaj je v petek pozvonil pri kolegih Janezu in Petetu. Ti trije so bili organizacijski odbor, samozvani sicer, toda ker drugi niso kazali takšnih sposobnosti in navdušenosti, so bili tudi ti odlični. Začeli so zbirati po deset jurjev.

»O, to pa je lepo,« je menil Mihec iz tretje hiše. »Ravno tega nam manjka. Na dopuste smo zbežali vsak na svoj konec sveta, kot da bi bili vsi med sabo skregani, tako da bo takle piknik pravzaprav pravi popravni izpit. Če pa se bo dobro obnesel, lahko tudi sprejemni izpit za vnaprej.«

»Dosti bi bilo pet jurjev,« je menil Feliks. »Jaz čevapčičev ne jem, le kakšen kozarček vina bi spil.« Ker so vedeli, da so ti kozarčki običajno zelo številni, je moral dati »tardečega«.

Nekaj se jih je sicer izgovorilo, da jih ne bo doma, ker so se zbal, da je spet kakšna akcija v smislu »NNNP«, nekaj se jih je odločilo za nujni jesenski nakup preko meje, večina pa je bila za skupno zabavo. Le dveh nikakor niso mogli prepričati, mojstra Toneta in skladiščnika Franceljna. Če bi odšteli vse opravičeno odsotne, bi manjkala le dva iz te Mizarske ulice. Drugi sploh ni odprl, prvi pa je bil mnenja, da so to neumnosti — enodnevnice.

V soboto so resno zastavili. Dva prostovoljca sta začela peči čevapčiče, drugi so skrbeli za solato in kruh, tretji pa so prinesli svoj kostanj, krompir in jabolka. Jožek je imel še posebno veliko dela, saj je pripeljal iz svojega rodnega kraja pristno kapljico, pa se je izkazalo, da je tako dobra, da ne more nihče počakati niti pet minut.

Ženske so se v začetku priključile nekoliko boječe, ko pa so videle svoje može že vesele in malce okrogle, so pristopile in pokazale svoj smisel za govorjeno besedo.

Prijetno je dišalo po vsej ulici, kadilo se je zdaj levo, zdaj desno, nekateri so že vriskali, drugi so poizkušali peti, spet drugi so samo vrteli jezike in jih namakali v dobri kapljici. Postajalo je vedno prijetnejše. Sčasoma so se združili tako rekoč vsi. Iz stanovanj so prinesli mize in stole, nekateri kar ležalnike, vmes pa so postavili kakšnih pet kasetofonov, tako da je imela vsaka večja skupina glasbo po željah.

»Pa naj naredijo kaj takega v sosednji ulici, če so sposobni,« je žarel od ponosa Nikolaj. »Že od daleč se vidi, kje je doma sloga, prijateljstvo, enotnost.«

»Zakaj pa ni mojstra Toneta?« je ušlo Emilu.

»Saj res, pojdimo ponj!«

Dolgo časa so zvonili, vendar se ni nihče oglasil, čeprav so vedeli, da je doma. Verjetno je pomotoma pustil prižgan radio v sobi, potem pa se je hotel skriti in radio ugasnil. Toda strogi, detektivski sosedje so ga hitro odkrili. Ker ga niso mogli doklicati, so se vrnili k čevapčičem in vinu.

»Takega cvička ni pod belim svetom,« ga je kar naprej hvalil Jožek, toda vsaka reklama je bila odveč, saj se je vino samo dobro hvalilo, ko je začelo delovati.

»Mi se 'mamo radi, radi, radi, radi...« so povzdignile

ženske ob čevapčičih, posebno vesele, ker jim tisto soboto ni bilo treba kuhati, deci vina za vzpodbudo pa jih je tako ogrel, da niso mogle skriti zadovoljstva v sebi.

Tine, poznan osvajalec ženskih src — dvakrat je bil zaradi tega že tudi na disciplinski — je prijel za pas Mojco in zaplesal z njo po asfaltu. Prvi so ga gledali, drugi ocenjevali, tretji pa so mu zaploskali.

Tedaj je z napol sklonjeno glavo pristopil mojster Tone. Pod brki se mu je nabiral nasmešek.

»O, pogledjte, izgubljenega sina!« so zaklicali vsi hkrati.

»Ne gre,« je priznal Tone. »Mislim sem, da bom vzdržal, pa ni šlo. Preglasni ste in tudi preluštno vam je,« se je zasmel in na dušek izpil dva deci, da so mu vsi zaploskali.

Rajanje se je nadaljevalo.

»Dajmo, živo, živo!« je kar naprej vzklikal Maks in priganjal plesalce, samemu pa še na kraj pameti ni padlo, da bi zaplesal.

Iz Trsta sta se vrnili še dve družini in se pridružili skupnemu veselju.

»Kamor je šel bik, naj gre pa še štrik!« je komentiral pristop Branko, ko je dal pristojbino. Potem je celo popoldne razlagal, kako je v Trstu drago in da se sploh ne spleča hoditi tja dol.

»Mi ga spet žingamo...« so se oglasili nadebudni fantje, sicer vajenci, da bi opozorili nase.

»O, mladina pa zna!« je prikimal upokojenec Albert svojemu tovarišu. »Toda toliko ga gotovo ne prenesejo, kot smo ga mi včasih.«

»Naj bodo veseli vsi!« je menila Tončka. »Tistih nekaj petkov, ki so še pred nami, moramo čimbolje izkoristiti. Pogledjte, lani sva še pri oni hiši skupaj sedeli s Franco, danes pa je že ni več. Pa Marte tudi ne, čeprav je bila še korenina. Kaj hočemo, smrt ne izbira. Ravno zato pa bodimo veseli in prijatelji vsaj tistih nekaj let, ko smo skupaj.«

»To si dobro povedala. Na zdravje!« je pokazala redke rjave zobe Johana in nagnila dva deci.

»Toda, zakaj ni skladiščnika Franceljna?« ni šlo v glavo Janezu. »Odob, sem, gremo ponj! Če so vsi drugi tu, mora biti tudi on.«

Začeli so mu zvoniti in ga tako glasno klicati, da bi zbudili še mrtvega. Ni se hotel oglasiti, čeprav so vsi vedeli, da je doma. Potem je Pepe vrgel pesek v okno. Ko je po nesreči zagnal nekoliko debelejši kamen, se je pojavil Francelj na oknu, ves zaripel.

»Če ne boste dali miru, bom poklical milico!«

»Saj ti nič nočemo. Le pridruži se nam,« so ga povabili.

»Neumnost! Tale vaš piknik je taka bedarija, da še sami ne veste.« In je zaloputnil okno.

Odnehali so, da se ne bi prehudo vznemiril. Namesto, da bi se poizkušal v družbi zblížati s sodelavci, se sam izolira od njih. Res ni takle piknik nič posebnega, a vendar je sprožena vsaj iskrica k boljšemu razumevanju, je premišljeval Nikolaj.

»Takle piknik moramo organizirati vsak mesec vsaj enkrat,« je ugotovil Pepe. »Čez zimo sicer ne, spomladi pa bomo spet resno zastavili.«

»Tako je,« so pristavili drugi.

»Kaj nam pa morejo, morejo, morejo... kaj nam pa morejo, če smo veseli,« so zapeli skupaj, potem pa je nekdo predlagal, da zaplešejo vsi. Sredi plesa je plesalka prijela Janeza za rame, Pepe pa njo, potem pa še drugi, tako da so naredili dolgo kačo. Drug za drugim so poskakovali po ulici gor in dol in se ovijali kakor vlak.

»Šele sedajje sem začutil, da smo si čisto enaki,« je pripomnil razgreti Vencelj, potem pa glasno zavriskal.

... Žal je doslej v našem kraju le ena ulica organizirala tak piknik.

C. S.